

Moc proměny

¹ Bylo by to dost obtížné pro každého člověka se vyjádřit, a zejména v takové chvíli, a říci, jak velice si vážím této výsady, že tu dnes ráno můžu být mezi vámi, abych sloužil Božím slovem, se kterým jsem si jist, že jste obeznámeni.

² Chci poděkovat bratru Leovi a bratru Gene a vám všem za tu velkou příležitost. A když jsem poslouchal ty písně od té první až po tu poslední, na tom zpěvu opravdu něco je — je to uctívání, které už nikde jinde nenajdete. Pro mne je to vždy velká výsada, když sem přijedu, asi jednou nebo dvakrát do roka, abych se naplnil líbezností těchto písní. A přemýšlel jsem dnes ráno, když bratr Leo podal tu píseň „Přicházejí ze západu a z východu“, o mé ženě, jak to zpívala, když jsem odjížděl... když jsem ji opouštěl a Billa a Rebeku, abych začal toto velké probuzení... nebo spíše, abych se postavil do čela toho probuzení, které se rozšířilo do celého světa.

³ A uvažoval jsem, když jsem se podíval na tuto pěknou a čistě vypadající skupinu žen, vzpomněl jsem si, že Meda byla tehdy jednou z nich. Byla drobnou černovlasou dívkou a teď je jako já; stárneme a šedivíme a náš čas dobíhá ke konci — a přesto máme tu velkolepou naději, že budeme znovu spolu shromážděni s Ním, tam kde už nebude existovat čas, ani stáří, nic, co by nás trápilo.

⁴ Nemyslím si, že znám nějaké jiné místo, které jsem během svého života navštívil, zejména v takovém počtu lidí, kde by bylo tolik milých křesťanů naplněných takovou láskou. Nikdy nedovolte, aby to mezi vámi zaniklo. Zapamatujte si to.

1. Korintským 13:13

⁵ Kdysi mezi lidmi kolovalo takové rčení. Moje žena se jmenovala Hope [Naděje - angl.] — moje první žena, matka Billa. Oni měli ve zvyku... Tehdy jsme byli tři: Hope, já a Billy. A oni měli ve zvyku nám říkat „Naděje, víra a láska“. A tak vypadalo na to, že budeme mít statnou víru, jako v tamtěch dnech, abychom věřili, že toto Slovo bylo pravdou; a co Bůh zaslíbil, že to i udělá. Ale vidíte, největší z toho je láska, je to láska, jak to vyjádřil dnes ráno bratr Leo. Láska — tam kde jsou jazyky, ty přestanou; kde jsou proroctví, ta zaniknou; ale kde je láska, ta zůstává navždy, vidíte.

Drahý Boží beránku, Tvé vzácné Slovo

*nikdy neztratí svou moc,
dokud celá vykoupená Boží církev
nebude spasena, aby více nehřešila.*

*A když jsem vírou spatřil ten pramen
doplňovaný z Tvých ran,
láska vykoupení se stala mým tématem
a zůstane, dokud nezemřu.*

⁶ Myslím, že neexistuje nic většího než láska. A láska, pokud ji nedokážeme vyjádřit... No, my můžeme říci, že máme lásku. My to jen říkáme. Ale když dokážeme opravdu vyjádřit, že máme to, co jsme řekli, pak to svým životem ukazujeme. No, nejsme dokonalí. Děláme chyby, děláme věci, které jsou špatné. Ale vidíte, láska to všechno přikrývá. Jsme ochotni, když uvidíme své vlastní chyby, vrátit se a omluvit se jeden druhému. To jsou bojovníci. To jsou opravdoví muži a ženy, kteří jsou hrdiny. Každý člověk může vyjít na bojiště, pokud má tolik odvahy, aby tam šel; když je však sražen, pak se postaví a pokusí se znovu, rozumíte...

Kdysi jsme měli písničku, kterou v modlitebně zpíval jeden mladý muž a žena:

*Když padnu nebo selžu... (Rozumíte.)
Když padnu nebo... (Zapomněl jsem, jak je to
dál.) Dovol mi povstat a zkusit to znovu. Promiň
mi, Pane, a vyzkoušej mne ještě jednou.*

*Když padnu nebo zhřeším,
dovol mi povstat a zkusit to znovu.
Promiň mi, Pane,
vyzkoušej mne ještě jednou.*

Efezským 2:16

⁷ A v tak velkém počtu asi sto dvaceti lidí, kteří jsou tady pohromadě, se jistě někdy ocitnete v situaci, že mezi vás vklouzne nepřítel, a skrze vaše mysl; a začne to a tamto. Prostě, když to dělá, zastavte se. Zavzpomínejte si. Připomeňte si dnešní ráno. Připomeňte si čas, kdy jste spolu seděli v nebeských místech v Kristu Ježíši. Někteří z vás jsou instalatéri, někteří tesaři, někteří jsou tím, tamtím nebo ještě něčím jiným. Každý den se ramenem otíráte o ten svět, když

jste tam venku. Ale když vidíte tamty věci a přicházejí velká pokušení, jen si připomeňte to malé posvátné místo, kde jste seděli spolu s tou jedinou věcí, která vydrží. Vaše zaměstnání jednoho dne skončí. Tvé zdraví selže. Dokonce i tvůj život tady na zemi skončí. Ale pak zůstává to, co neselže. A pokud On je centrem všeho, ulpívejme s našimi myšlenkami na tom centrálním pilíři — k němuž jsme byli přitaženi.

⁸ Ach, jak milá, čistě vypadající skupina lidí! Tím nemyslím pouze vaše oblečení (vaše oblečení je samozřejmě čisté), ale vaše tváře. Mám na tyto dámy tady... Nemají na sobě ani špetku rtěnky, ani jedna z nich a všechny mají dlouhé vlasy, mladé, staré i středního věku, zkrátka všechny. Ano, vidíte. No, vy si prostě neuvědomujete, jaký máte v této malé modlitebně poklad, rozumíte.

Zidům 11:10

⁹ Chci také poděkovat bratru a sestře Shantzovým, za tu výsadu, že mohu být v jejich domě. A to je jejich domov, oni prodali, pokud vím, svůj majetek v Kanadě a přišli sem, aby putovali spolu s námi. My už zemské statky nevládneme. Hledáme město, které přijde, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.

A děkuji bratru Leovi a Genemu za tu věrnost vůči tomu vidění, které jim bylo dáno, když jsme se poprvé setkali. Nepochybuji o tom, že vám o tom mnohokrát vyprávěl.

¹⁰ Je to zvláštní, ale já jsem to takhle přesně neviděl. Věděl jsem, že se v budoucnosti něco chystá, když ten mladík přišel za mnou se svým snem, který měl o pyramidě, jak jsem stál v té pyramidě. A on se vyšplhal nahoru, kde jsem byl já. A já jsem stál jakoby v talíři, v takové misce nebo v něčem jako světlo. On řekl: „Bratře Branhame, jak ses tam nahoru dostal?“

¹¹ Já jsem řekl: „Bratře Leo, sem na takovou pozici musí člověka postavit Bůh.“ A řekl jsem: „Teď, když jsi to uviděl, vrať se zpět k lidem a pověz jim, že věříš, že to je od Boha.“ A tehdy jsem si neuvědomoval... Když jsem měl místo... Mám ty chlapce rád a chtěl jsem je dostat do takového postavení, kde bych mohl být s nimi. A oni začali nahrávat pásky.

Matouš 25:21

¹² Ale rozumíte, co se mne týče, oni stále, pokud vím, ty pásky nahrávají. Ale jakou větší věc pro ně Bůh udělal, než jen nahrávání pásků, rozumíte. Téměř každý může nahrávat pásky, pokud má jen tolik inteligence, aby zapnul magnetofon nebo aby to prodal. Ovšem je potřeba vedení Ducha svatého, aby vedl společně malou skupinu,

takovou, jako je dnes dopoledne tato, a udržel všechny v souladu a v jednotě, a přesto se přidržoval tohoto poselství. Bože, dej aby... Dej těmto lidem tady na zemi dlouhý život, štěstí a radost a potom, aby na konci cesty vešli do radosti Pána.

Žalm 42:8

13 Teď jsme připraveni k boji. Zazněly trouby. Byly zpívány písničky. Teď je čas na Slovo. Myslím si, že když tady stojím, víte, ano, možná to tak děláte — ale slyšet ta vyjádření těchto mladých zdejších vojáků (a já sám už stárnu), a poslouchat... a vaše víra a důvěra, a co jste do toho vložili, abyste věřili poselství, které mi bylo dáno od Boha. No, a pokud by ono pro vás nebylo vším, pak by vám to poselství nepomohlo, rozumíte. Musí tady být někdo, kdo tomu uvěří. A tak dlouho, dokud to přichází od Boha, bude tady někdo, kdo tomu bude věřit, rozumíte. Bůh udělal cestu. Ustanovil svou velkou ekonomii takto: Když něco posílá, je zde něco, co to přijímá. Hlubina se ozývá hlubině. Musí to tak být.

Izaiáš 59:19; Jan 13:35

14 Líbí se mi to slovo, které bratr Gene použil dnes dopoledne v modlitbě: „V Jeho vznešených dvorech.“ Cítím to tak, když přejedu přes ten most, abych přišel sem, kde je Bůh ctěn a respektován a... Vždy to takto uchovejte. Bez ohledu na to, jestli nepřítel... No, zapamatujte si, nezapomeňte na tohle, zvlášť ty, bratře Leo a Gene. No, myslíte si, že satan to tak nechá probíhat bez jakékoliv překážky? Ó, ne. Určitě ne. On se jednoho z těchto dnů přizene jako vichřice. Ale když se nepřítel přivalí jako povodeň, Duch Boží proti němu pozvedá korouhev. Jen se povznášejte v modlitbě k Bohu. Přílněte jeden k druhému. Držte se Boha, protože když milujete jeden druhého, to ukazuje, že milujete Boha. „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“

15 Před chvílí jsem přemýšlel: Jaký nádherný zpěv, jaké krásné hlasy, jaká milá skupina mužů a žen, manželů a manželek, mladých, starých a středního věku, kteří tady spolu sedí; a pomyslel jsem si: „Dobře, měli by to tady v Prescottu mít. Měli by tam být a měli tam mít takové malé rozhlasové vysílání.“ Pak, vidíte, bylo by to přesně to, k čemu byli tito mladí muži povoláni, aby to dělali, vidíte. Nevěsta je vyvolána, rozumíte, je vyvolána. Můj úkol tady je, abych ji volal.

16 A pak, věci jako jsou tyto, kde spolu tvoříte kolonii a držíte se... kde chcete vychovávat své děti; každý každého dne dává pozor, tak jako orlí oko hlídá svá mláďata — aby vám to... Pokud zpozorujete něco špatného, pak tu osobu zavoláte bokem a budete se modlit za to, a tak

dále. Udržujte to v čistotě a svatosti, aby Duch svatý měl prostor vás navštívit. Bůh je rád uctíván. A když Ho uctíváte, to není jen nějaký zpěv písně, tak jak to děláme, ale zpíváme to v duchu uctívání, rozumíte. Potom cítíte, jak to Duch svatý odráží zpět.

Žalm 133:1, 2

17 A vidím tady statné mladé muže. Přemýšlím o dni... ta skupina mladých lidí sedících tady, mladí chlapi se svými manželkami, které tady sedí; drsní statní muži a prostě pláčou jako malé děti. No, pohledte na dnešek. Lidé jsou tam venku na ulici, žijí v cizoložství a ve špíně tohoto světa, a tak dále. A když pomyslíme, že toho můžete být ušetřeni a takhle se shromažďovat, kde — jak řekl žalmista: „Jak je to vzácné a milé, když spolu bratři žijí v jednotě! Je to jako olej pomazání na Aronově bradě, který stéká až k lemu jeho roucha.“

Žalm 133:1, 2

18 Totiž, ten olej pomazání, který... Víte, co ten olej pomazání způsoboval? On ho chránil, aby mohl přicházet do přítomnosti Boží, rozumíte. Musel být tím olejem pomazán, dříve než mohl vstoupit do Boží přítomnosti. A když mohou bratři spolu přebývat v jednotě, je to přirovnáno k tomu oleji. Potom vcházíme do přítomnosti Páně s tím pomazáním bratrů společně v jednotě. Olej představuje Ducha svatého.

19 Tedy, mohli bychom se ještě krátce pomodlit, než přistoupíme ke studiu Slova. Nebeský Otče, tak jak to dnes dopoledne naši bratři vyjádřili, že „vcházíme do těch vznešených Pánových síní...“ Nuže, Otče, uvědomujeme si, že z toho, co tady teď říkám, před touto zdejší skupinou lidí, se budu muset v soudný den zodpovídat. A to jsou Tvé děti. Zehnej jim, Otče, neustále. Požehnej bratru Leovi a bratru Gene. Ať jsou vedeni Tvým Duchem svatým, aby vedli tyto lidi, když putujeme k západu slunce. A pak, ó, Boží Duchu svatý, ved' nás k Synu. Dej to, Pane. Rozlámej nám chléb života skrze Slovo.

20 A teď si uvědomujeme, že jsme nyní v boji. Vkládáme části výzbroje tady na tyto vojáky, kteří v nich budou muset bojovat po celé hodiny, které jsou ještě v jejich životě před nimi. A modlím se, Pane, abys správně umístil každý kus tam, kam patří, aby mohli být chráněni proti nepříteli, kdykoliv proti nim vystoupí. Dej to, Pane. Modlíme se o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

1. Korintským 2:4

21 Tedy, co se týče projevu, jsem pomalý, protože nejsem vyškolený kazatel. Vím, že tady jsou chytrí, inteligentní a intelektuální lidé; a oni to odložili stranou, aby teď přišli a ponížili se v pokoře. Velký apoštol Pavel... Přicházejí mi na mysl jeho slova, když řekl: „Nepřišel jsem

k vám v přesvědčivých lidské moudrosti řečech, aby vaše víra nespočívala v lidské moudrosti, ale přišel jsem k vám v moci Duchů,“ vidíte. Ty velké věci, které věděl, že měl, odložil stranou.

²² A dnes ráno mám takový pocit — muži, kteří jsou tady, jako bratr Hughy nebo sestra Teacherová, která přijela z misijních polí, a mnozí z vás, kteří jsou opravdu inteligentní a chytrí — a cítím se velice malý na to, abych se sem postavil, s nelepším vzděláním, než s tím, které mám, ale... A pak, vidět, že vy, takoví lidé, jste se pod tyto věci pokořili; odložíte to stranou a posadíte se a posloucháte osobu, která zná sotva naši abecedu — to z vás dělá velké lidi. To není ten, kdo vystoupí z řady a pak odejde a... je to ten, kdo se dokáže pokořit. Myslím si, že lidský charakter se neměří bicepsy na ruku nebo mozoly na dlaních, ale vytahanými koleny na jeho kalhotách, v nichž se modlival. Myslím si, že to dělá z lidí opravdové muže.

²³ Tedy, dnes dopoledne chci přečíst něco z Bible. Mám Slovo rád, a vy? Tak tedy, uctívali jsme Pána a budeme Ho uctívat nadále. Uctívejme Ho způsobem dvojsečného meče, který skrze nás bude prostupovat, aby odhalil, na jaké pozici stojíme. A říkám to proto, jelikož je to jedno z míst, kde cítím, že na něm mohu vyučovat věci, o kterých bych rád dnes dopoledne promluvil.

²⁴ A pak, samozřejmě bratr Leo a Gene a ostatní se v tom budou cvičit, když odjedeme a předloží ty hlavní myšlenky — jak jsem ho slyšel s takovou vlídností se zmínit v jeho poselství dnes ráno, že to vychytí. Jenže vy to nemůžete říci takto z kazatelny nebo na těch páscích, rozumíte, můžete se ale posadit a studovat to. Prostě pokračovat ve studiu dokola a dokola.

Jan 6:53

²⁵ Není to jednoduché pochopit. Mnozí lidé to nepochopí. Ale víte, malé stádečko, že tak je tomu u všech lidských bytostí? Vždycky to tak bylo. Kdyby oni jen tehdy mohli porozumět Pánu a Spasiteli, Ježíši Kristu, dokonce Jeho apoštolové, vidíte, jak bychom potom my mohli očekávat, že tomu porozumíme dnes, vidíte. On řekl... On řekl třeba něco na rovinu, víte, a nevysvětlil jim to. Neřekl jim to. Řekl, jako například: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.“

²⁶ Nuže, co... teď, kdyby... co kdyby poblíž stál lékař nebo ošetřovatelka, nebo někdo takový v tom shromáždění onoho dne, když o tom promlouval? „No co,“ řekli by, „ten člověk to je vampýr,“ rozumíte. „On chce, abychom pili jeho krev.“ Vidíte, On jim to

nevysvětlil; jednoduše to řekl. Ale později, když přišel Pavel, on to vysvětlil — že se to týká Večeře Páně, rozumíte — jíst jeho tělo a pít jeho krev. A tak, On ty věci jednoduše řekl.

Jan 21:22, 23

27 A nakonec, naposledy, apoštolové jednoho dne, bylo to už po zmrtvýchvstání, byl tam jeden, který se opíral o Jeho rameno, Jan, kterého On miloval (byl to mladý muž). Řekl: „Co je ti po tom, jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu?“ A tak se to rozneslo mezi nimi, že Jan neměl umřít, dokud se Ježíš nevrátí. Ježíš to ale neřekl. Prostě řekl: „Co je ti po tom, když chci, aby tu zůstal?“

Jan 21:22

28 A potom samozřejmě čteme ve Slově, že Bůh tehdy... Bylo to řečeno v určitém záměru. Tyto věci jsou kvůli určitému účelu. Bůh vzal toho mladičkého Jana, povznesl ho v Duchu a dal mu shlédnout svůj příchod, až do toho věku, který má přijít, vidíte. On řekl: „Co je ti po tom, jestli on zůstane?“ On ho tu nenechal ve fyzické podobě, ale slovo, které skrze něj vyřkl, nás přivedlo do tohoto věku, v němž jsme teď, vidíte. A tak všechno to působí k dobru.

Římanům 12:1, 2

29 V epištole k Římanům, je to důvěrně známá kapitola, chtěl bych z ní tady vzít několik veršů (jeden nebo dva verše — dva verše, pokud si pamatují) a přečíst. A pak bych se chtěl pokusit, vysvětlit to, jak nejlépe budu schopen s pomocí Ducha svatého. Římanům dvanáctá kapitola:

Proto vás vyzývám, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste vydali svá těla jako živou oběť, svatou a příjemnou Bohu, skrze vaši rozumnou službu.

Pomyslel jsem si, že to byla tak nádherná věc pro tuto skupinu dnes dopoledne, to co jste udělali. Tedy,

A [„A“ je spojka, pokud vím.] A nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale proměňujte se obnovením své mysli, abyste mohli rozeznat, co je dobrá, příjemná a dokonalá Boží vůle.

Římanům 12:2; Filipenským 2:5

30 Právě to bychom všichni chtěli dělat, nepřipodobňovat se tomuto světu, ale dát se proměnit obnovením naší mysli, k tomu, co je dobrá, příjemná a dokonalá Boží vůle. No, byli jsme spaseni, to jsme; byli jsme naplněni Duchem svatým, to jsme. A teď chceme, aby mysl, která byla v Kristu, byla v nás, abychom mohli být proměněni

z přirozených věcí života a být přeneseni do dokonalé Boží vůle, skrze proměnu Božím Duchem, skrze Jeho Slovo. A teď, mým tématem je „Moc proměny.“

Mohl bych tady odložit svou Bibli. Nuže, bývalo tak před lety, když jsem byl ještě mladý, jako tito muži tady, že jsem si nemusel zapisovat písma a *poznámky*, když jsem studoval. Jenže teď, když začínám stárnout, nosím si malý zápisník. A když něco dostanu, no, udělám si poznámku — musím to položit na Písmo. Kdysi mi stačilo, že jsem si tato místa Písma zapamatoval a mohl jsem jít rovnou na to.

³¹ Ale drazí přátelé, už nejsem tak mladý, jako většina z vás tady dnes dopoledne; už jsem starý a prošel jsem mnohými těžkými boji, rozumíte. A když jsem procházel těmi těžkými boji, přivádí vás to na takové místo, kde se dnes dopoledne nacházíme, rozumíte. A tak jsem si jist, že chápete, že Bůh mě tím provedl a že můj život mohl otevřít cestu, aby řekl: „To je to,“ rozumíte. A pak vy všichni můžete běžet touto cestou. Ale ještě přede mnou tu byl někdo, kdo tuto cestu otevřel pro mne, abych po ní šel. A my tuto cestu otevíráme jeden pro druhého.

Galatským 6:17

³² A jak vidíte, někdy nějaký starý veterán stárne a má všude na sobě známky... Tak jako jednou Pavel řekl: „Vždyť já na svém těle nosím vyrytá znamení Ježíše Krista,“ vidíte. Doufám, že Timoteus hleděl na tato znamení s úctou, když on to odevzdával mladému Timoteovi.

³³ Tedy, „proměňování...“ Kdysi jsem pracoval v Komunálních službách, kde jsme měli transformátory. A „transformovat“ no, to slovo znamená něco jako... „transformovat“ znamená něco změnit — něco co mě změnilo z jedné věci na druhou. A když chci hovořit během následujících čtyřiceti pěti minut nebo hodiny na téma proměny, chtěl bych použít tento text. A možná tady řeknu některé věci, které vám budou připadat nesrozumitelné. A jak právě před chvílí řekl bratr Leo, chceme to na chvílku vzít a zabývat se tím, rozumíte. Chtěli bychom se nad tím krátce zamyslet.

³⁴ Být transformován znamená být proměněn, být učiněn něčím jiným — jako pulec, on se proměňuje z pulce v žabu, rozumíte. Předtím tvarem připomínal sumce, plaval kolem dokola, měl hlavu a ocas a všechno a vypadal jako sumec. Ale po nějaké době to začal ztrácet. Přišel o ocas a začal se proměňovat z jednoho druhu na jiný.

Římanům 12:2

³⁵ Myslím si, že právě to musel mít Pavel na mysli, když řekl: „...ale proměňujte se obnovením...“ Podívejme se tedy, dovolte, abych do toho rovnou vešel. „Nepřipodobňujte se (víte, co to je připodobňovat se), nepřipodobňujte se tomuto světu, ale proměňujte se obnovením vaší mysli.“ Obnovením vaší mysli — ty věci, o nichž jste kdysi přemýšleli a pokládali je za vzácné, odložte stranou a dejte se proměnit v něco jiného. To, čím jste někdy byli, v to, co jste teď, rozumíte, „obnovením vaší mysli, abyste mohli rozeznat, co je dobrá, příjemná a dokonalá Boží vůle.“

Ó, to je právě to, co bychom chtěli všichni poznat, vidte — jak to docílit, rozumíte. Jsme tady, my Jej milujeme, On nás spasil. A chceme vědět, co bychom měli dělat a chceme se pokusit udělat dnes dopoledne malý krok, abychom se mohli povznést trochu výš. Někdy musíme do nějaké věci udeřit... A vy buďte během několika minut shovívaví... dokud neuvidíme, co z toho vzejde.

1. Mojžíšova 1:2

³⁶ Nuže, v 1. Mojžíšové v 1. kapitole, Duch Boží se vznášel nad vodami. Uvědomujeme si, že ta voda a... Bible říká, že na počátku, tam tehdy, že svět byl neforemný a pustý. Nebylo tam nic, pouze tma a chaos. A vše se nacházelo v hrozném stavu! A nic, všechno bylo jen pohrouženo v hluboké tmě, bez světla, bez ničeho, jen vířící voda. A bludné hvězdy prolétávaly sem a tam po svých oběžných dráhách. Musela to být ohromná hmota něčeho ztraceného, jako kdyby... nemohlo si to najít cestu. A to je to, čím jsme se stali, když jsme byli bludnými hvězdami, vzdáleni od Boha — bez naděje, bez Boha, jenom to víření kolem dokola v temnotě, aniž bychom věděli, kam směřujeme.

1. Mojžíšova 1:3

³⁷ A Bůh vzal tento velký chaos temnoty a proměnil ho v Edenskou zahradu, vidíte, svým Slovem. Takto jsme proměněni — Božím Slovem. Když Bůh řekl: „Ať je světlo,“ a ta hmota stvoření, která se tam nacházela poblíž slunce, začala kolem slunce obíhat, a stala se Edenskou zahradou, protože se podřídila Slovu Božímu, vykonala dokonalou Boží vůli, protože se proměnila Slovem Božím z chaosu v Edenskou zahradu.

³⁸ Tak tedy, kvůli tomu jsme tady shromážděni. To je poselství — ono bylo po celou dobu — je to Slovo Boží. Musíme se ho držet, bez ohledu na to, co nás může potkat. Musíme vždy stát s tímto Slovem. Musíme vždy prověřovat své motivy, a cíle shodují-li se se Slovem Božím. Pokud ne, měli bychom to nechat tak, rozumíte. Ale pokud je to

v souladu s Božím Slovem, shoduje-li se to se Slovem Božím, potom bychom se toho měli držet.

³⁹ Tedy, Bůh někdy — tak jako ta vaše malá skupinka dnes dopoledne — On nedovolí, že se něco stane během jedné noci. On dovolí... Bůh... Jsme to my, kteří pořád pospícháme. Bůh nikdy nepospíchá. On jenom něco vyřkne a stane se to; protože, když něco říká, musí se to stát, musí to tak být. A On dovolí, že se to stane v Jeho čase.

Daniel 3:17, 18

⁴⁰ On dovolil těm hebrejským mládencům — to jsou ti proslulí hrdinové z Písma, kteří stáli na Božím Slově a byli mu věrni — oni řekli: „Náš Bůh je schopen nás vysvobodit z ohnivé pece. Nicméně, my se neskloníme před tím obrazem, protože to je proti Slovu, vidíte. I kdyby nás zabil, On nás znovu vzkřísí.“ Vidíte? A tak oni... On je nechal jít rovnou až k samému okraji té velké pece, do které měli spadnout, jako kdyby o to nejevil ani zájem — jako kdyby to vůbec nesledoval. Jenže On to vždy důkladně sleduje. On nad tím bdí.

1. Mojžíšova 1:3; 2. Petrova 3:8

⁴¹ Tedy, Bůh řekl: „Ať je světlo,“ a bylo zapotřebí šest tisíc let, aby tento Eden vzniknul, jak jsme o tom poučováni z Písma. Protože jeden den na zemi je u Boha tisíc let, nebo vlastně tisíc let na zemi je u Boha jeden den. A tak to trvalo šest tisíc let, než tato země byla zformována a byla přivedena k Edenu. Vidíte, byl to Bůh, ten velký mistr veškeré inteligence a měl ve své mysli to, co chtěl udělat. Právě tak jako když lidé stavěli tento přívěs... když ti lidé, kteří... když vy bratři, kteří jste navrhli tento park, jak ho udělat, bylo to ve vaší mysli. Uskutečňovali jste vaši vizi. Takovým způsobem to Bůh dělal s tímto světem. Uskutečňoval to, co bylo v Jeho mysli.

1. Mojžíšova 1:21, 25, 27

⁴² A když si všimnete, přicházelo to jako skrze evoluci, jako kdyby se On učil víc a víc a tvořil něco většího a většího. Ale pohledte, On byl nad tím vším a nechal tomu prostor k vývoji, rozumíte. On to všechno začal uskutečňovat na povrchu této země, počínaje rostlinným životem, rybami, a tak dále. Pak přišli na řadu ptáci a zvířata a potom něco na Jeho obraz — člověk — a tady se zastavil, vidíte, protože to bylo dovedeno k dokonalosti, jak si to přál.

⁴³ Tak je to i s vaším počátkem. Jako tento přívěs — nejdřív musíte zhotovit rám, a někdo se zeptá: „Co to děláš?“ Je to právě jako někdo z vás, když jste odstranili tu první skálu z toho rohu tady — „Co to děláš?“ Vidíte? To nevypadalo na to, že to bude takové, jako je to dnes.

Ted' to vypadá jako malá Edenská zahrada, protože to, co jste se připravovali udělat, bylo ve vaší mysli a vy jste na tom pracovali.

Římanům 12:2

44 Tak tedy, my chceme být proměněni obnovením naší mysli, vidíte. Ne v tom, co máme tady na zemi, v tom, co hledáme na této zemi; ale to, kam spějeme v tom budoucím světě. Proměnění obnovením naší mysli.

45 Tedy, šest tisíc let zabralo Bohu, aby ji udělal, jak to vidíme v 1. Mojžíšové v 1. kapitole. A ted' v tom vidíme, že Bůh měl nějaký cíl a chtěl ho uskutečnit. A tak mnoho lidí při vyučování zvláště na téma 1. Mojžíšové ohledně toho počátku v 1. kapitole i v 2. kapitole a hlavně ve 3. kapitole. Vypadá to, jakoby se chtěl Bůh opakovat. Ó, On řekl... On šel a vyslovil tyto věci, které udělal. Ó: „Ať je světlo, ať je to, ať se stane, a tak dále...“ A nebyla zde ještě ani jedna věc, nebylo nic. Nebylo světlo. Ten starý svět se stále vznášel v temnotě, byl zalit vodou. Ale pohleďte, On vyslovil své Slovo, to je, když On mluvil.

1. Mojžíšova 1:3, 27; 1. Mojžíšova 2:7

46 Nuže, všimněte si v 1. Mojžíšové 1, On řekl: „Bůh stvořil člověka k obrazu svému. Na své podobenství, na obraz Boha ho stvořil... Jako muže a ženu stvořil je.“ Vidíte, On tvořil člověka. On pouze vyřkl Slovo. Pak zjišťujeme, že uplynulo mnoho dnů, možná stovky a stovky let, a stále tam ještě nebyl člověk, který by obdělával půdu — nikdo, kdo by obdělával půdu. A potom Bůh zformoval člověka z prachu země, vidíte. On vyřkl Slovo, ale pak se Slovo muselo naplnit. No, a když řekl: „Ať je světlo,“ možná, že to trvalo stovky let. Možná osm set let, než se to světlo objevilo, ale uskutečnilo se to, protože to řekl Bůh.

Efezským 5:27

47 A Bůh bude mít Církev. A nezajímá mě, kolika temnými věky budeme muset procházet a co ještě před námi leží. On bude mít Církev bez vrásky a poskvrní, ať už budeme její částí nebo nikoliv. Protože On to už řekl, a to se stane. To se prostě stane.

48 A On dal příkaz k proměně toho rostlinného života. A každý druh života, který On vyvedl, On vypovídal tato slova, jako: „Ať je palma. Ať je dub. Ať je jedle.“ Podívejte se tady na poušť, kde žijeme. Zde v okolí Tucsonu. Jsou tam kaktusy; skákavé kaktusy, všechny možné druhy kaktusů. A jen třicet minut odtamtud, tam rostou na vrcholech hor Shermanovy borovice. No a tyto kaktusy tam nebudou růst a ani Shermanova borovice nebude růst tady dole. No, co to bylo za Inteligenci, která sázela tato semena? Vidíte? Ona se musela

odněkud vzít — to bylo Boží Slovo. „Ať se stane,“ a stalo se.

49 No, zjišťujeme tedy, že všechno toto — poté, co On to udělal, když to proměnil ve své druhy života, a všechno to bylo vsazeno Slovem Božím, to tvůrčí Slovo... Zjišťujeme, že to všechno mířilo do svého ústředí, jež nazýváme Edenskou zahradou. A Bůh ustanovil svého syna a jeho nevěstu nad tím vším, vidíte.

1. Mojžíšova 1:11, 20; 1. Mojžíšova 2:15

50 To velké stvoření, vidíte, On měl k tomu důvod. Udělal všechno tak krásně. Udělal květiny a život a ptáky. A nebyla tam smrt, nebyl hřích, žal, nebyly nemoci. A potom všechny tyto velké věci byly podřízeny jednomu velkému ústředí, jež bylo v Edenské zahradě. A tam On postavil svého syna Adama a Adamovu nevěstu, manželku.

Matouš 1:20

51 Tedy, mohli byste říci, že to byla jeho manželka. Potenciálně to jeho manželka byla, jenže on nikdy nebyl... ona ve skutečnosti ještě nebyla jeho ženou. Tak jak to sledujeme v Písmu, kde je řečeno: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z Ducha svatého,“ vidíte. Nuže, to byla jeho manželka, potom co jí dal slib, že si ji vezme, ale přesto to ještě nebyla jeho manželka, protože ji doposud nepoznal jako svou manželku. A stejně tak to bylo v tomto případě. A proto jsem měl důvod říci Boží syn a jeho nevěsta, Adam ještě totiž nepoznal svou ženu jako manželku, ale byla to jeho manželka potenciálně. Právě tak jako teď Církev a Kristus.

52 Tak tedy, potom si mohlo všechno klidně odpočinout, protože celé Boží semeno — Slovo, které On vyslovil, zrodilo podle svého druhu. Země zkrátka začala existovat, bylo světlo. Bylo sluneční světlo, když nechal slunce svítit. No, proč On udělal slunce, aby svítilo? Měl to ve své mysli, vidíte, a kdyby slunce nezasvítilo, pak by nevyrostla květina, kterou vyřkl k existenci. On udělal všechno, aby to odpovídalo Jeho záměru, ať to bylo cokoli. Třeba strom — on rodí určitý druh žaludu nebo rodí jablka. On tvoří ovoce zahrady, a tak dále. Všechno to slouží Jeho cíli a všechno se to uskutečnilo; On to vyslovil.

53 Tedy, jediná věc, kterou ještě musel udělat, když to vyslovil, On si mohl jít odpočinout. Protože to vyslovil, a to bylo... Všechno se to muselo stát, protože On to vyslovil. Nevím, čím vším to muselo procházet, než se to uskutečnilo, kolikrát se to vracelo nebo cokoli jiného, nicméně se to muselo stát, protože On řekl, že se to stane. On to zkrátka vyslovil.

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

⁵⁴ Stejně tak je to s tou Církví v těch posledních dnech. On bude mít nevěstu. On je schopen z těchto kamenů vzbudit děti Abrahamovi. Pokud my Ho nebudeme následovat, On si vyhledá někoho jiného, kdo Ho následovat bude, rozumíte. On to docílí, protože už to vyslovil. Cokoliv řekne, to se musí stát. Nemůže se to změnit. Musí se to stát tak, jak řekl, že to bude.

⁵⁵ A všechny tyto velké věci, o kterých věděl, že se stanou, potom, co je vyslovil, si mohl odpočinout — všechno bylo pod kontrolou. Jeho semenem bylo Jeho Slovo, a Jeho Slovo je semenem. Řekl to Ježíš. A všechno bude v pořádku, protože řekl, aby se to rozmnožovalo podle svého druhu — aby se to proměňovalo podle svého druhu, vidíte. Jeho Slovo musí být podle svého druhu. Jestliže řekl „palma“, nemyslel tím palmu zkříženou s dubem. On tím myslel skutečně palmu tady a dub tam, a všechno bylo umístěno na svém místě. Ó, kéž bychom se jen z toho mohli poučit: jakou částí Slova jsme, musíme zaujmout své místo, bez ohledu na to, jaké ono je.

⁵⁶ A tak přemýšlím o jedné malé sestře, která tady někdy sedává na invalidním vozíku. Kolik věrných modliteb bylo za ní přineseno! A my tomu nerozumíme, a tak to pověřujeme Bohu. A ona je tady mezi vámi květinou s jejím aroma a se vším. Podívejte, my můžeme vstát a chodit kolem dokola; a jak ona po něčem takovém touží! A přesto je stále tak příjemná, i když sedí. Vždycky jsem inspirován, když sleduji tuto mladou dámu, rozumíte, protože ona... My všichni věříme v uzdravení. Viděli jsme Boha konajícího zázraky daleko větší, než je toto, rozumíte. Ona si to rovněž uvědomuje. Ale ona je ochotná zaujmout své místo, vidíte, ať je ono jakékoliv. A my po tom toužíme.

Žalm 84:10

⁵⁷ A tuším, že to byl David, který řekl: „Raději budu rohožkou v domě Hospodinově, než abych přebýval v příbytcích bezbožníků,“ vidíte. Nezáleží na tom, co to je, chci zaujmout své místo. Někdy se musíme rozejít se vším, co je nám na zemi drahé, abychom mohli zaujmout pozici, do níž nás Bůh povolal. Jsem si jist, že dokážeme číst mezi řádky, to o čem jsem teď právě řekl. Někdy ta nejdražší osoba na zemi, musíte se s ní rozloučit, abyste zaujali vaši pozici v Kristu, na kterou vás Bůh povolal. Vidte.

Římanům 12:2

⁵⁸ Ale co tím Bůh dělá? On tě proměňuje z toho stavu, v němž ses nacházel — možná dcera nebo syn anebo kdokoliv to je, někdy je to někdo z milé rodiny. On tě chce postavit někam jinam, protože to je

Jeho způsob, rozumíš; obnovením vaší mysli k poslušnosti Slovu Božímu, nehleď na to, jakou cenu za to zaplatíte, rozumíte. Ty věci nepřicházejí... ony se nenazývají... Naše vykoupení nebylo levnou záležitostí, byl to Syn Boží, který musel za nás zemřít, vidíte. To není... Hodnotné věci mají obvykle vysokou cenu.

⁵⁹ Přinést toto poselství, to nebyla levná záležitost, rozumíte. Ne, nikoliv. Musel jsem opustit všechno, co pro mě bylo drahé. Dokonce mé blízké a všechno ostatní, každého. Ale, podívejte, to hodnotné na tom je, abychom konali Boží vůli a dělali to, co je... když si uvědomuji, že se ve mně něco nachází. Když měli ve zvyku říkat... Dobře, oni se mě chystali vyloučit. Mysleli si, že jsem se zbláznil, když jsem křtil ve jménu Ježíše Krista, v rozporu s církevním učením a všemi těmi záležitostmi. Oni řekli: „On se zbláznil!“

Ale, vidíte, nezáleží na tom, co oni říkali, je tady něco, co musí být uděláno. A Bůh jednoduše bere člověka, uchopí ho do ruky a řekne: „Dělej tohle,“ a ty to děláš.

Skutky 22:3

⁶⁰ Jaká cena to musela být pro svatého Pavla. Vyučený u Gamaliele, největšího učitele tehdejší doby. A tak se vydali na cestu a právě to, co on považoval za kacířství, ty věci, o kterých si myslel, že jsou nejhorší, které se mohly církvi přihodit, on se otočí a účastní se toho. Jak hrozná je to věc! Ale jak Bůh působí nádhernými způsoby, zvláštními, nepochopitelnými způsoby — když koná své zázraky.

⁶¹ Když Bůh něco vyřkl, On věděl, že Jeho semeno bylo semenem a že ono mohlo... že se rozmnoží podle svého druhu. No, byl dán příkaz, aby se rozmnožovalo podle svého druhu, a vždy tak bude, pokud s tím nebude manipulovat člověk. Stejně tak je to s Boží církví a se vším ostatním. Ono přináší všechno podle svého druhu jako na počátku, pokud jen teologové s tím Slovem nezačnou manipulovat a nepokoušejí se je umístit na nějaké jiné místo nebo udělat něco jiného. Řekl to Bůh. Nezáleží na tom, nakolik oni jsou schopni... nakolik oni se to snaží znečistit a zmanipulovat a podobně, ono pak stejně zrodí podle svého druhu. Není zde nic, co by to mohlo překazit. (Doufám, že na vás příliš nekřičím. Není to moc nahlas?)

1. Mojžíšova 1:11, 26

⁶² A podívejte, my shledáváme, že všechno je v pořádku. Bůh to vyslovil. A On řekl: „Ať se stane... ať se stane... ať se stane Eden, ať je nádherná květina, ať je můj syn, podle mého obrazu, ať se postaví tady v Edenské zahradě a jeho nevěsta ať se postaví po jeho boku.“ Ó, jaká

krása, čím to bylo. A Otec... On byl Otcem, vidíte, a byly to Jeho děti, které se takto rodily. A On pro ně udělal tento ráj. Bůh rád dělá věci pro své děti. Nevzpomínáte si, jak vaše maminky...? A jak, nezáleželo jak, ale pokud jste potřebovali na jídlo, pokud mladej potřeboval dobrý pár bot, které se mu líbily, rádi jste to pro něj udělali, cokoliv to bylo, rádi jste to pro své děti udělali! Tatínku, rád ses trošku víc přičinil, abys přivydělal pro své děti, vidíte. Dobře, to poukazuje zkrátka na to, nakolik jsme tady dobrými rodiči; ale On je super rodičem, rozumíte.

Izaiáš 64:4; 1. Korintským 2:9

63 A o co více... Není tedy divu, že apoštol řekl: „Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ My to zkrátka ani nejsme schopni naši myslí pochopit. My... náš rozum není schopen přemýšlet správným směrem. Co Bůh připravil nám, kteří Ho milujeme, vidíte. Dokážu si představit, jaké to bude, dokážu si představit, co to bude, ale já... můj rozum není schopen uvažovat, jak velké to bude. To je něco daleko většího. Dokážete si představit, jaké to bude v nebi, když se tam ocitneme a budeme mladí a nebude hřích a žádný...? Ó, jak nádherné místo! Ale podívejte, to ještě převyšuje tamto, rozumíte. To ani nevstoupí na lidské srdce, co Bůh pro ně připravil. On to řekl a musí se to tak stát.

64 Tedy, po celém tom nádherném uspořádání, které On tam připravil pro svého... Nechci to vyjadřovat slovem „příprava“, ale tak poněkud... Nedělá snad matka před příchodem dítěte, nějakou „výbavičku“? Připraví malé botičky a všechno má hotovo, vidíte, na příchod této malé nadílky lásky, kterou Bůh posílá. Ona připravuje... Právě to udělal Bůh pro Adama a Evu. On stvořil tuto Edenskou zahradu.

65 On to vyslovil. Bylo to v Jeho mysli, a když On něco řekne, pak se to stane. Dobře si to teď zapamatujte. Co On řekne, to se musí stát, rozumíte. On nemůže... Nic tomu nemůže překazit. Nic to nemůže zadržet, aby se to nestalo. Nic to nemůže překazit, aby se to uskutečnilo. Bůh to řekl, a tím je to vyřešeno. Bůh to řekl a musí se to stát.

66 Nuže, On to všechno měl ve své mysli, a řekl: „Ať se stane... (No, to je v 1. Mojžíšově, vidíte.) Ať se stane to, ať se stane tamto, ať se stane... (Takhle rozséval semeno.) Ať to je tady, ať tamto je tady, ať to je tady.“ A věděl, že to tak bude vypadat, protože se to nemůže změnit. No, a to nám dává důvěru. A co On tady řekl, to se stane.

67 A tak dovolme tomuto semenu padnout do našich srdcí,

abychom se mohli stát tímto semeníštěm, vidíte — v našich srdcích. A ať nám pomůže sehrát to místo, které On do nás vložil v těch posledních dnech, vidíte. Ať to semeno padne do našich srdcí, Pane, ať to Slovo padne do našich srdcí. Ať tam nezůstane žádná nevíra. Tak jako Abraham, když byl starý a připadalo mu to nemožné: „Jak by se to mohlo stát? Jak by se to jen mohlo takto uskutečnit?“ On o tom vůbec neuvažoval. Jednoduše přijal Slovo Boží a pokračoval dál ve víře a Bůh to uskutečnil.

68 Tak tedy, Bůh vyřkl všechny tyto věci, a tak věděl, že tady budou. A opravdu byly. On přivedl všechno podle svého druhu. A teď, když proměnil to veškeré semeno na živé stvoření, na stvoření, kterým to mělo být, stalo se to přesně tak, jak řekl, že to bude. On řekl: „Staň se...“ A možná uběhly stovky a stovky let, ale je tu — nádherný Eden a velcí létající ptáci. Ti ptáci nemuseli umírat a vlk s beránkem se pásli spolu, a lev s leopardem a s vollem. Nebylo zabíjení, nebyla smrt, nebyl žal. A byl tam Adam s Evou procházející se v Edenské zahradě a každé semeno se rozmnožovalo. Nemohlo se z něho zrodit nic jiného, ani se nic jiného nezrodilo, protože Bůh řekl: „Ať je to tímto způsobem.“ A muselo se to tak stát. Ó, jak rád bych se tu na několik minut zastavil a řekl... Podívejte, tady je to, před čím my ještě stojíme, je to dokončení tohoto Slova.

69 Tak tedy, Bůh řekl: „Staň se...“ A tady to nejdříve přišlo, dokonale, zkrátka přesně. A tamten strom může zplodit jedině tamten strom. Tento strom může zplodit pouze tento strom. A Adam, syn Boží, může zplodit pouze syna Božího, vidíte? Chápete, co tím myslím? Všechno je podle svého druhu. A tak Bůh mohl říci: „Dobře, teď si mohu odpočinout.“

70 A všimli jste si, že to, co Bůh vyřkl od té doby, která uplynula, bylo vyjádřeno pouze několika slovy? Potom, po pádu to On svěřil svým prorokům a oni teď to Slovo přinášejí, rozumíte. Bůh odpočinul. Nemusel ohledně toho dělat nic víc. Oni jednoduše vstupovali do Jeho ústředí, klepali na dveře a ptali se: „Otče, co to je?“ A On posílal Slovo dolů skrze ně, rozumíte.

On má jistý systém a způsob, jak tyto věci provádět. „Ať se to stane přesně...“ A právě tak to bylo. Každé z těchto semen se rozmnožovalo podle svého druhu.

71 No, když všechno vypadalo tak krásně a všechno probíhalo v souladu s tím, co Bůh řekl, tu se odněkud vzal ten úlisný špinavý svůdce. No, a to je věc, před kterou bych vás chtěl, všechny tady,

varovat. Když vidíte Boží semeno, jak se statečně uchytlí a roste, sledujte toho chlapíka, který přichází; on je tak úlisný, jak jen může být — dokáže citovat Písmo těm, kteří v něm pokulhávají, rozumíte. Sledujte ho, protože on je svůdce. Nazvu to pravým jménem, místo toho, aby se tomu připodobnil, on to deformuje, je to deformátor, deformuje věci, které byly vytvořeny. On je tím deformátorem, a on... deformátor, je to překrouceč, padělatel původního semena a originálního programu.

⁷² Tedy, můžete se podívat sem, jak ve vaší skupince tady dnes dopoledne máte určitý program, máte jistou vizi. No, sledujte jen toho ničitele. Ó, on bude jednat lstivě, rafinovaně, jak jen bude moci, rozumíte. Ale zachovejte svoji vizi, rozumíte. Uchopte se toho.

Římanům 12:2

⁷³ No, rovněž zjišťujeme, že když on přišel, on zdeformoval to semeno. A zkazil to semeno tím, že se dostal do semenišť (jímž byla Eva), a zkazil to semeno porušitelným semenem ještě předtím, než se to tam mohlo dostat, aby zkazil tu nádhernou Edenskou zahradu, kde nebe... Jediná věc, která zůstává pro to místo, kde se teď nacházíme, je obnovení. Jsme na zpáteční cestě k původnímu Božímu stvoření — zpět do Edenské zahrady, jako muž a žena, bez hříchu nebo něčeho takového, abychom žili věčně. Ale... Nuže, On chce proměnit naše myslí obnovením... nebo proměnou, abychom byli proměnění obnovením naší myslí.

⁷⁴ Tedy, satan přichází a vnáší do toho Slova deformaci, a tím způsobuje, že ono říká něco, čím není. No, a to on udělal už na počátku. Všimněte si, (možná to bude dnes dopoledne znít těmto lidem hrozně podivně, pokud nepočkám, abych tuto věc zdůraznil předtím, než se dostanu...) Moje myšlenka, kterou jsem vám chtěl sdělit je tato: ten ničitel vešel. A tak jako Bůh potřeboval šest tisíc let s tím originálním Slovem, aby každé slovo zrodilo svůj druh; a všechno, co On udělal, bylo vlastní Boží Slovo, které se rozmnožovalo podle svého druhu; teď ten ničitel potřeboval šest tisíc let, aby deformoval to Boží Slovo. A co udělal? Přenesl se do nového typu Edenu — do satanova Edenu. To je to, kde dnes žijeme.

⁷⁵ A jak to udělal? Jak se to mohlo stát? Tedy, ta zvláštnost se zakládá na tom, jak to provedl. Právě tam musíme... Jsem tady proto, abych vám to předložil, abyste si to teď mohli prostudovat — zde spolu s vašimi bratry a podobně v nadcházejících týdnech — abyste uviděli, co satan provedl. A sledujte jeho prohnatost a lstivost.

⁷⁶ Tedy, on deformoval tato semena. No, nemohl je zničit; pouze je deformoval. A my si uvědomujeme, že hřích je převrácená spravedlnost. Je to jenom... Lež je nesprávně vysvětlená pravda, vidíte. Cokoliv... Cizoložství je správný akt, který Bůh ustanovil, jenže provedený nesprávným způsobem, rozumíte. Cokoliv... Smrt je převrácením života. Smrt jenom bere... vidíte, deformuje život.

⁷⁷ Tedy, na to on měl se svým jedovatým sprejem šest tisíc let. A jak to provedl? To je ta zarážející část, poslouchajte teď pozorně. On to udělal pomocí civilizace. Může to být zarážející, ale právě to... Chtěl bych tady vyjádřit něco, co u vás způsobí dohady, možná během několika minut. Ale doufám, že ne. Ale uvědomujete si (tedy, nechci tady podporovat negramotnost), ale uvědomujete si, že civilizace, věda, vzdělání a věci, jež tak svědomitě opatrujeme, jsou nástroji samotného satana? Ba i civilizace? Civilizace nikdy nepřišla od Boha; civilizace přišla od satana. A já vám to dokážu během několika minut ve Slově.

⁷⁸ Civilizace není z Boha, protože... Dovolte, abych vám to ukázal. V této civilizaci, čím více se stáváme civilizovanými a čím více pracujeme na základě vědy, tím více se zabíjíme, vidíte. A tato civilizace teď se vypracovala až na samotný vrcholek. Jenže v této civilizaci je obsažena smrt. V této civilizaci se nachází hřích. V této civilizaci máme nemoci. To nemůže pocházet od Boha. Bůh ve svém velikém království, které přichází, bude mít civilizaci, ovšem ona se nebude v ničem podobat této. Nebude založena na vědě. Bude to civilizace víry skrze Slovo, rozumíte. Vědecká civilizace, kterou máme, je přesně dávelskou léčkou, pomocí které on usmrcoval lidi. A pomocí toho každý den zabíjí. A to je jako, když každý den jíme; místo abychom žili, umíráme. Oni všechno tak zkazili, že dokonce berou tolik toho a smíchají to s tím a křížují to s tamtím, až to začne umírat. Je to umírající rasa. A bez ohledu na to, co chcete docílit, umíráte.

⁷⁹ Minulý večer jste viděli snímky těch Afričanů. Víte, proč jsou takoví? Oni nikdy nepoznali penicilin. Tito lidé žijí déle než my. Oni dokonce neznají... Netrápí je žádné zárodky, vidíte. Proč před nimi zárodek zvedá ruce, aby se vzdal, vidíte, protože on... vidíte, on ne... oni neví proč. Oni všichni nebyli... Vidíte, my použijeme vědu, abychom to vyřešili, jako například penicilin nebo něco jiného; dostanou to do nás, aby odstranili nemoc. Jenže to naruší něco jiného a připraví to živnou půdu pro něco jiného. Rozumíte. No, on to nedělá, vidíte.

⁸⁰ Tedy, mnozí z vás pocházejí z farem. Každý z vás ví, že dobrá

a zdravá rostlina nepotřebuje postřík. V ní jsou samo o sobě obsaženy odpudivé prostředky k životu. Zárodek na tu opravdu zdravou rostlinu ani neusedne. Ale ti skleníkoví kříženci, s nimi se musíme mazlit.

⁸¹ Například, někteří z vás tady pocházíte ze západu. Podívejte se do minulosti, když tady byl dlouhorohý skot. Říkáte, že dnes máte lepší hovězí z Herefordu. Opravdu? Nemáte. Ten starý dlouhorohý skot, možná kromě starších krav, byl schopen přezimovat venku jako jeleni. Ó, on měl sice hrubou kůži, byl vyzáblý a podobně, jenže byl dvakrát... Ten Hereford — když ho chcete vyfotografovat, musíte ho podestlat senem skoro až po břicho, abyste dokázali, že je masitý až po kolena. A čím on je? Když ho vypustíte ven, zdechne. Kdyby tam měl přezimovat, není toho schopen. Musíte ho dokrmovat, a tak dále, musíte se o něj starat a musíte ho hýčkat. Je to kříženec, vidíte. Ale opravdový ryzí dlouhorohý skot, jen ho pusťte na svobodu.

⁸² A tak je to dnes s našimi křesťany. Máme spoustu takových, kterým musíme lichořit, prosit je, popotlačovat je kupředu, udělat je Diakony ve sboru. Plácát je po zádech, uvolnit pro ně nějakou vysokou funkci v církvi, a pokud ne, pak nepřijdou. Pokud mu nedovolíte udělat to, a tamto, něco jiného... to je, jak vidíte, dětinskost.

⁸³ Dokážete si představit, že opravdoví křesťané vypadají takto? Oni jsou drsní. Jsou statní. Dokážete si představit, že svatý Pavel by byl takovým typem křesťana? Dokážete si představit, že by svatý Petr byl... „Tedy, pokud ze mne neuděláte vrchního dohlížitele, no dobrá, nevím, ale asi půjdu a připojím se k tomu a tomu.“ To byli robustní muži; byli to muži víry. Žili s Bohem; chodili s Bohem. Byli lidmi, kteří byli struční ve svém vyjadřování, a sloužili Bohu dnem i nocí, neustále. Nemuseli jste je postříkovat a hýčkat je a nabízet jim to, tamto nebo ještě něco jiného. Byli to opravdoví drsní muži.

⁸⁴ To bylo ryzí semeno, ne nějaký denominační kříženec. „Pokud se mnou nebudou metodisté náležitě zacházet, půjdu k baptistům... a jestli se mnou baptisté nebudou náležitě zacházet, půjdu k letničním. A pokud oni se mnou nebudou správně zacházet, půjdu ke katolíkům, nebo nevím kam,“ vidíte. Oni... To je kříženec — musíte je ošetřovat postříkem. „Ano, doktor, velebný, bratr ten a ten.“ To není křesťanství. Křesťanství nepožaduje tituly; nevyžaduje si přízeň; ono zná pouze Boha. To je originální semeno. Miluje Boha a miluje jeden druhého.

⁸⁵ Ono nevyžaduje postříky, a hýčkání a plácání kolem dokola a plané řeči: „Ano, dobře, tato sestra, dobře, já věřím, že to je v pořádku, aby si ostříhala vlasy; a tamta ne. A...“ Něco takového

neexistuje, oni jim takové věci dovolují. Ono, to Evangelium je drsné. Jen je položte — ať jen padne tam, kam má. Křesťané to milují.

2. Korintským 5:17; 2. Timoteovi 2:12

⁸⁶ „Mám být nesený do nebe na loži vystlaném růžemi; zatímco jiní bojovali, aby získali cenu a plavili se krvavými moři?“ Mám tedy já být poplácávaný po zádech, a to a tamto a ještě něco jiného a hýčkaný? Já očekávám své místo spolu s těmi drsnými. „Neočekávám, že tam dojdu bez jizev. Chci-li kralovat, musím bojovat. Posilni mou odvahu, Pane,“ vidíte. Dovol mi stát jako křesťanovi; ne jako kříženci, s nímž musíte dětinsky zacházet, plácát ho a někam vnášet. Stejně se tam takhle nedostanete. Křesťanství — do toho musíte být narozeni. Musíte se stát novým stvořením. Jste semenem Božím, které vchází do této země.

⁸⁷ Tedy, shledáváme, že on provedl ten jedovatý postřík. A ten sprej to byl postřík moderního chápání — vzdělání, věda a civilizace — právě to, co my tak vroucně opatrujeme. Už jste se někdy zamysleli nad tím, že naším nepřítelem v tom dnešním přirozeném životě mezi národy je komunismus? A kdo je bohem komunismu? Civilizace, vzdělání, věda. To souhlasí, že? Tím oni žijí. V tom prospívají, ve vědě — ve vědě, vědě, bůh vědy. No, kdybyste jen... S tímto jedovatým postříkem moderní civilizace — vědy a vzdělání — dovolte, abych vám dokázal, že edukace a civilizace vyšly od ďábla.

⁸⁸ No, otočme tady stránku a podívejme se, pokud si přejete, do 1. Mojžíšové čtvrté kapitoly. Dobře, začneme od šestnáctého verše 1. Mojžíšovy 4:14, 1. Mojžíšova 4. Promiňte. Nuže, všimněte si, satan... Vy, kteří posloucháte tento pásek spolu s našimi bratry tady, tedy, vy jste mě už slyšeli kázat o semenu hada. A to je nepopíratelná věc. Bylo to otevřeno v jedné z těchto sedmi pečetí. Bylo to skryto.

⁸⁹ No, jestli se děti dostaly pod tento druh, rozumíte, pod tento druh nauky, je to proto, že takoví byli jejich rodiče. Oni mají přirozenost svých rodičů, svých denominací a podobně. Oni tomu musí věřit, rozumíte. Oni věří, protože se narodily z takového rodiče. Ale my dnes jsme se nenarodili z takového rodiče; našim rodičem je Slovo. A to Slovo...

⁹⁰ Dobře, říkáte: „Já jsem se narodil z Boha.“ Pro tamten věk, ale toto je věk vyvrcholení, to je věk, který převyšuje denominace. To muselo přijít, muselo se to stát, Bůh to takto ustanovil, že to musí přijít, těch sedm pečetí muselo být otevřeno. To se mělo stát v Laodicejském věku. A já si myslím, bez jakéhokoliv stínu

pochybnosti... To není nějaké chvástání. Nemáme se čím chlubit pouze Ježíšem Kristem, nikdo z nás. Můžeme se chlubit pouze Ježíšem Kristem.

⁹¹ Ale jsme velice vděční za tu výsadu, že můžeme vědět bez jakéhokoliv stínu pochybnosti, že nás Bůh v těchto posledních dnech vyvolil a dokázal to znamením na nebi a na zemi — a jedno každé se rovnou vrací zpět do Slova, aby se dokázalo, že tak to je — ten věk, v němž žijeme, to poselství, jak to je. My nejsme kult. Nejsme bandou fanatiků. Jsme služebníky Božími, kteří byli povoláni Duchem svatým. Můžou na vás přišpendlit všelijaké hanlivé přezdívky, ale to ještě neznámá, že je to tak.

⁹² Nuže, zapamatujte si, Kain byl satanův syn. Tedy, myslím si, že všichni jste si poslechli všechny pásky, (které jsem viděl tady ve vaší knihovně). Tedy, zapamatujte si, že Eva otěhotněla od satana a toho stejného dne... Takový případ jsme měli právě teď v Tucsonu, že žena, když se stane... ona žila s dvěma muži a může mít najednou dva druhy dětí. My o tom víme. Viděl jsem to při rozmnožování psů, a tak dále a podobně — a máme to rovnou tady.

1. Mojžišova 3:1

⁹³ A tak satan, možná se onoho rána setkala s tím zlým, byl to had — nebyl to plaz, ale zvíře — nejchytřejší, prohnané, nejbystřejší ze všech zvířat, hned po člověku. Protože člověk je také zvířetem. A my jsme savci, jsme teplokrevní savci. A satan byl hned dalším členem v pořadí... Ten had byl hned dalším po člověku od šimpanze — stál hned mezi člověkem a šimpanzem. Věda hledá ten scházející článek. A je to tak skryté kvůli tomu, že byl svržen (snížen, potřen), a dokonce žádná jeho kost nevypadá jako lidská, protože on byl učiněn plazem.

1. Mojžišova 3:6

⁹⁴ Zjišťujeme tedy, že ten chlapík zastihl Evu v Edenské zahradě — tuto mladou ženu, která nepoznala hřích, která nevěděla, co je to nahota, ale on věděl. Byl prohnaný, lstivý, chytrý. A on jí řekl: „To semeno, to ovoce je lahodné a žádoucí,“ a když s ní žil toho rána... A pak, rozumíte, odpoledne přesvědčila Adama, aby udělal totéž, a řekla mu, o co se vlastně jedná. A tak Adam vědomě — on věděl, že to neměl udělat — šel se svou ženou a vykonal ten akt. Nakonec by stejně k tomu došlo. Ale vidíte, tak se to muselo stát. Na základě Boží moudrosti. Protože to tehdy... To odhaluje Jeho atribut spasitele, otce, uzdravitele. Slyšeli jste mě o tom kázat, vidíte.

1. Mojžišova 4:1

⁹⁵ Tedy, kdyby se to nestalo... On jim ponechal svobodnou morální

volbu, která jim umožňovala jednat. Nemohl je k tomu přimět a zůstat potom stále spravedlivý; ale mohl je postavit na úroveň sebe, nechat jim svobodnou morální volbu a potom to dovolil udělat jim samotným. A On věděl, že to udělají. A tak potom vidíte, když s ní Adam žil, narodila se jí dvojčata. Jedno z nich bylo satanovo a druhé Adamovo, totiž z Boha — Kain a Abel.

⁹⁶ A co se stalo. Právě máme takový případ v Tucsonu, kde žena běloška měla poměr se svým manželem ráno a odpoledne s černochem. A jeden z těch chlapců... Narodila se jí dvojčata. Jedno z nich byl malý černoušek; zatímco ten druhý byl velice hezký blondáček. A zvažte — ona usiluje o to, aby se otec staral o obě děti. A on řekl: „Já se postarám o to své, ale ne o tamto. Ať se ten černochoch postará o své vlastní dítě.“ A tak vidíte, že se to zakládá na pravdě.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁹⁷ Vždy máme co do činění s dvojčaty. A proto (nezapomeňte na to, malé stádečko!) Církev v těch posledních dnech bude dvojčaty — tak blízké, že by to svedlo, kdyby to bylo možné i vyvolené. Matouš 24:24, vidíte. Církev bude... To je letniční hnutí. Ono se tak podobá tomu opravdovému, aby to svedlo, kdyby to bylo možné i samotné vyvolené. O něco později, pokud se mi naskytne příležitost, bych chtěl vysvětlit, jakým způsobem probíhá to vyvolení, rozumíte. Musí dojít k jejich svedení, protože se to tak podobá jedno druhému, rozumíte — prostě dva otcové, a to je všechno. Stejná matka, stejná církev, stejné hnutí, stejná věc — stejné lůno, totéž místo kam padá Slovo. Jenže jedno z nich je jako v tomto případě převrácené. Pochopili jste to? Řekněte „amen“, pokud ano.

⁹⁸ Vidíte, jedno z nich je převrácené, protože byl nesprávný otec. Což jednoho dne, pokud mi Bůh dovolí, zdůvodním, že denominace je znamením šelmy, rozumíte. Tady je špatný otec. On vybízí lidi do nějaké organizace, místo do Slova, rozumíte. Je to špatný otec. Je to Kainovo hnutí. Tentokrát, když se vrátím domů, budu na toto téma kázat: „Hadova stezka“ — to zvíře na počátku, a to zvíře na konci — ukázat jeho stezku napříč Biblií a ukázat, kam on směřuje, rozumíte. A všichni to budete mít možnost poslouchat přes telefon, rozumíte, pokud Pán dovolí, abych to udělal.

1. Mojžíšova 2:17; 1. Mojžíšova 3:4

⁹⁹ A tak teď sledujte, jak prohnáný je ten chlapík, jak on je přesně... Je to jako v případě Jidáše a Ježíše. Oni jsou bratry ve svých pokoleních jako Ezau a Jákob, a jako krkavec a holubice, kteří sedí na stejné hřadě. Všechno je ve dvojicích, v tom velkém boji, v němž se

nacházíme. Nepřítel používá způsob svedení jako v případě Evy. „Ó, Bůh řekl... jistě, ale... jistě, ale...“ Vidíte, pokouší se rozumovat nad tím, co Bůh řekl na počátku: „Umřete.“

1. Mojžíšova 3:4

100 On řekl: „Ano, Bůh to řekl, ale jistě...“ Vidíte, jak to posprejoval? Ale to, co Bůh řekl, On to dodrží. On nepotřebuje satanovu pomoc. On to dodrží, a tak nikdy nebudte tím svedeni (oklamáni). Všimněte si teď, pak to zrodilo podle svého druhu.

101 No a tady v 1. Mojžíšové zjišťujeme, že když došlo k tomu jedovatému postříku moudrosti... Tak tedy věda znamená poznání. A vše, co slyšíme, je věda, věda, věda — ten velký námět ve škole, vědě. Dnes máme lepší auto, lepší to, lepší dům, lepší to, lepší tamto — co vlastně děláme? Po celou dobu umíráme.

102 Vyrobili jsme auto; přestali jsme chodit. Když přestáváme chodit, stáváme se obézní. Dobře, už nemáme muže, jsme medúzy. To souhlasí. A žena, všechno co dělá, nahází tam prádlo, pak zmáčkne tlačítko a je to. Když vaše maminka musela chodit pro vodu ke studni, nanosit vodu a nasekat dříví, vařit někde v nějakém kotli a takhle se starala o svoje prádlo. Ale my jsme zženštilí, kdybychom to začali dělat, to by nás zabilo. A my za to nemůžeme. Je to věk, v němž žijeme.

103 Věda dokonce říká, že mladá děvčata vcházejí do menopauzy, mladé ženy, ve věku mezi dvaceti až pětadvaceti lety. Setkávám se s tím rovnou v modlitebních řadách. Mladí muži procházejí svým středním věkem mezi dvaceti až pětadvaceti lety. Moje maminka... moje manželka tím procházela ve věku mezi třiceti pěti až čtyřiceti lety; moje maminka mezi čtyřiceti a padesáti lety. Vidíte, jak degenerují v těchto posledních dnech! A proč? Protože jsme se k tomu dopracovali vědou. Před sto padesáti lety lidé cestovali na koni nebo pěšky. A dnes v proudových letadlech, takřka rychlostí myšlenky, vidíte. Způsobila to věda, a to je z dábla. Řeknete: „Je to tak, bratře Branham?“ Ó, ano!

1. Mojžíšova 4:16-24

104 A teď vezmeme 1. Mojžíšovou 4. kapitulu:

Tedy odešel Kain od tváři Hospodinovy.

No, sledujme tu první věc, kterou on udělal. (Řekněte mi dost, když to budete považovat za správné a já okamžitě skončím, rozumíte.) Kain tedy odešel z přítomnosti Hospodina. Zde udělal svou chybu; a tam i vy uděláte chybu, tam i já udělám chybu — v tu ránu, kdy

odejdu z přítomnosti Boží.

Tedy odešel Kain od tváři Hospodinovy, bydlil v zemi Nód, k východní straně naproti Eden.

Vidíte tedy, jak nábožný on byl? On odešel směrem k východu. Na východní stranu.

Poznal pak Kain ženu svou, kterážto počala a porodila Enocha. [Vidíte, civilizace.] I stavěl město, a nazval jméno města toho jménem syna svého Enoch.

I narodil se Enochovi Irád, a Irád zplodil...

... vzal sobě pak Lámech dvě ženy; jméno jedné Ady, a jméno druhé Zilla.

I porodila Ada Jábale, kterýž byl otec přebývajících v staních a stádo pasoucích.

A jméno bratra jeho Jubal; ten byl otec všech hrajících na harfu a nástroje hudebné. [Vidíte, hudba, věda, vidíte, jak přichází.]

A Zilla také porodila Tubalkaina, kterýž byl řemeslník všelikého díla od mědi a od železa. [Jinými slovy uměl ty věci opracovávat a dávat je dohromady] Sestra pak Tubalkainova byla Noema.

I řekl Lámech ženám svým, Adě a Zille: Slyšte hlas můj, ženy Lámechovy, poslouvejte řeči mé, že jsem zabil muže k ráně své a mládence k zsinalosti své.

Jestliže sedmnásobně pomštěno bude pro Kaina, tedy pro Lámecha sedmdesátekrát sedmkrát.

¹⁰⁵ Tedy, všimněte, jakmile odešel z Hospodinovy přítomnosti, lidé začali stavět města. Začali vyrábět hudební nástroje. Začali se zabývat vědou, obráběním mosazi, železa, hráli hudbu, vidíte. Chápete, odkud se to vzalo? Odkud to přišlo? Od Kaina, semene hada! Rozumíme si? Kain odešel. A všimněme si, odešel z Hospodinovy přítomnosti a začal se zabývat vědou.

¹⁰⁶ Podívejte se, na čem on pracuje teď, rozumíte. Věda, vzdělání, města, kultura — to všechno je z ďábla. Kdo to začal? Ďábel. A kdo to dělá dnes? Ďábel. Atomové bomby a věci ke zničení lidstva...

Uprostřed toho žijeme a musíme tady žít. Jsme bytosti. Musíme tady být. Ale Boží velká civilizace nebude mít nic z toho, rozumíte. Věda se drží té přirozené věci a převrací ji na jinou věc, k níž nebyla určena.

Židům 13:8; Matouš 28:20; Marek 16:15–18

107 Stejně tak je to s vědeckým náboženstvím. Ono vezme Slovo Boží a udělá z toho církevní organizaci, místo toho, aby to použila k tomu, k čemu to bylo určeno. Oni říkají: „Dny zázraků pominuly.“ Zatímco Bible říká: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“

Říkají: „Není něco takového jako Božské uzdravování.“

„Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření; ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, budou brát hady a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a budou se mít dobře. Všechny národy, všude, každé stvoření. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa,“ to znamená konec světa, kosmu, toho celku, až do skonání. On je tam zcela určitě přítomný.

Matouš 24:24; Marek 13:22

108 A teď, podívejte, použijí vědu a říkají: „No dobře, dokud se spolu scházíme a jsme připojeni k církvi, stáváme se tímto; nebo dobrým a poctivým členem, platicím své...“ Vidíte, to nespočívá v tom, že říkají: „Taková věc jakoby neexistuje.“ Slyšeli jste můj pásek o Kristu v těch posledních dnech, vidíte; to nejsou falešní Ježíšové. Satan to věděl lépe, rozumíte — jsou to falešní Kristové.

109 Kristus znamená pomazaný. A oni jsou opravdu pomazaní. Jenže čím jsou pomazaní? Duchem svatým, aby dělali znamení a zázraky. A oni to dělají. Ale vidíte, když přijde na... Tedy, jsme v posledním věku. Ne v tom Letničním věku, který byl předtím. My jsme dál v tom posledním věku. A ten první věk začal Slovem, kterým byl Kristus; a ten poslední musí skončit Slovem, kterým je Kristus. A ty ostatní věci — ta pleva, a tak dále, jak jsem to vysvětlil, to byli pouze nositelé Slova, kteří posloužili svému účelu, dokud to nepřišlo do plné postavy, vidíte, toho originálníhoho semene, jímž to bylo.

1. Mojžíšova 4:25, 26

110 A teď dvacátý pátý verš:

Poznal pak ještě Adam ženu svou, i porodila syna a nazvala jméno jeho Set; nebo řekla: Dal mi Bůh jiné símě místo Abele, kteréhož zabil Kain.

Setovi pak také narodil se syn, a nazval jméno jeho Enos. Tehdáž začalo se vzývání jména Hospodinova.

111 Vidíte, jak to hadovo semeno vešlo do vědy, vzdělání, budování měst, hudby a do velkých věcí, vzdělání a vědy, a tak dále? Ale semeno toho spravedlivého, které... To bylo... Podívejte, Eva neměla semeno, víte o tom. Žena nemá semeno, ona je ženské pohlaví. Ona má vajíčko, ale ne semeno. Ale bylo jí určeno semeno, rozumíte, bylo to určeno Bohem. A ona to semeno přijala. A to velké semeno přišlo samozřejmě skrze ženu, které Bůh daroval... Vidíte, Bůh jí určil semeno, místo toho, které zabil Kain. Ten nepřítel, smrt, semeno hada, zabil Boží semeno, byla to zvrhlost, vidíte. A Bůh skrze ženu ustanovil semeno, jímž je Kristus, vidíte, aby přivedl zpět to originální semeno, vidíte. Rozumíte tomu?

112 A tak, vidíte, ta převrácenost přivedla smrt skrze vzdělání a inteligenci. A to čemu dnes říkáme věda a náboženství, a tak dále, to přivedlo smrt. Ale On ustanovil semeno. A potom lidé začali vzývat jméno Hospodinovo, a začali se znovu vracet do Slova, vidíte.

Matouš 24:24; Marek 13:22

113 A zapamatujte si, sledujte to semeno, tak jako my ho budeme za několik týdnů sledovat, toho hada. Sledujete ho? To prochází přes celé Písmo. Sledujte. Ty dva výhonky vinné révy, které rostou spolu, když jste poslouchali moje poselství o vinné révě. Ony se vzájemně prolétají a jsou si tak blízko, že by skoro svedli samotné vyvolené, pokud by to bylo v těchto posledních dnech možné, když se to blíží k hlavě. Ono vypustilo zrno téměř jako pšenice; ale to nebyla pšenice, rozumíte. Nebyla. Byla to ještě pleva.

A tak podívejte, civilizace, vzdělání (myslím si, že tady mám ještě zapsáno asi deset míst Písma, vidíte, ale už tím asi nebudu procházet.) Ale díky tomu jsme pochopili, že vzdělání, věda a civilizace je z ďábla. To je pravda. To není z Boha. Je to z ďábla.

114 Tedy, já vám neříkám, že to nemáte dělat. Ne, opravdu ne. Ale o něco později budu moci... Dokážeme to, že Bůh... tak jako nosíte šaty, vy ženy, my muži. Původně jsme oděv nosit neměli. Ale podívejte, jelikož žijeme v takovém věku, musíme nosit oděv, rozumíte. Bylo nám to určeno. Musíme ho nosit. Ale na počátku jsme nemuseli, protože na počátku jsme neznali hřích. Ale teď ho známe.

115 Teď musíme mít auta. Musíme jít na určitá místa, na návštěvy a podobně, v autech v souladu s vědou, a tak dále. Jenže to není

z Boha. To není z Boha, to vzdělání, ale oni jsou... Boží forma vzdělání, civilizace, vědy je ve svém původním stavu, rozumíte. A ona je na mnohem vyšší úrovni než to, co my děláme teď.

¹¹⁶ Tedy, podívejte. Oni vezmou určité věci a dají ty určité věci dohromady, a to vytváří sloučeniny, které jsou schopny ničit. No, nechme je v jejich původním stavu a ony budou v pořádku; ale když je dáme dohromady, je to celé zlé, vidíte. Rozumíte? To přinese smrt. A když se snažíš vzít Slovo Boží a umístit ho do náboženského světa, to ti přinese smrt. To ten předmět zabije. Sledujete, co tím myslím? To zabije tu osobu. Říkáte: „Dobře, podívej. Věříš v Boha. Ó, ty nemusíš věřit tamtomu, pokud... naše církev...“ A právě tehdy to je ta věc, která ten předmět usmrtí. Musíš dovolit, aby všechno kolem padlo a vzít pouze Slovo. Stát rovnou s tím Slovem. Neodstupovat od něho. Když Bůh něco řekl, tak to platí.

¹¹⁷ Nejsem zvědav na to, co může dokázat vzdělání. Za Noemových dnů mohli dokázat, že tam na obloze není žádná voda; jenže Bůh řekl, že ona spadne dolů a ona spadla. To je pravda. Dnes tvrdí, že neexistuje žádný oheň, který by mohl spadnout; ale jen sledujte, jak se to jednoho dne stane. „Jak bychom mohli udělat to nebo tamto?“ Sledujte, jak to Bůh udělá. On to udělá. Řekl, že se to stane, a to semeno se někde uchytilí. Sláva Bohu!

¹¹⁸ Jedinou věc, kterou On dnes hledá, je to semeniště — to místo, kde se to může uchytilit. V někom to začne a oni to budou překrucovat, posprejují to, jako v případě Evy. To začalo v Evě, tam se to uchytilo a zplodilo Boží syny, ne satanovy. Ale ona byla tím semeništěm, a to padlo na nesprávné místo. Stejně tak, když to Slovo padne na nevěřícího nebo pochybovače nebo na skeptika. To z nich udělá člena církve, ale nikdy ne syna nebo dceru Boží.

¹¹⁹ Řekněte jim, aby si nechaly narůst vlasy, a ony se vám vysmějí rovnou do obličeje. Řekněte jim, aby udělali to nebo ono nebo, aby to nějaký člověk udělal, a oni se vám vysmějí rovnou do obličeje. To nejsou synové Boží. Je to špatné semeniště, a přesto ono zadržuje semeno. Vidíte ty falešné pomazané? Nepochybně, oni jsou pomazaní Duchem svatým, mluví v jazycích, konají znamení a zázraky — ale je to ze satana.

Žalm 66:18; Matouš 7:22, 23

¹²⁰ Ježíš řekl: „Mnozí v ten den přijdou a řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsme nevymítali ďábly a nekonali velké mocné skutky a zázraky ve Tvém jménu?‘“ On řekne: „Odejděte ode mne činitelé nepravosti.“

Čím je nepravost? David řekl: „Kdybych počal ve svém srdci nepravost, Bůh by mě nevyslyšel,“ vidíte. Nepravost je něco, co víte, že byste neměli dělat a vy to děláte. Dobře to víte, ale děláte to. To je nepravost, vidíte.

Žalm 6:8; Matouš 7:23

121 Víte, že máte stát se Slovem Božím, ale kvůli církvi nebo něčemu jinému nebo někomu jinému odbíháte od Božího Slova a děláte to, co vám řekne organizace. „Dobře, nevím, moje církev říká, že to máme tak dělat a já věřím, že je to tak,“ vidíte. Zatímco to máte rovnou před nosem, že to nemáte dělat. To je nepravost. „Odejděte ode mě všichni činitelé nepravosti.“

1. Korintským 13:1, 2

122 Podívejme se na toho velkého svatého Pavla v 1. Korintským 13. On řekl: „Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů...“ A teď ti z vás, kteří chtějí, nebo někdo jiný, který se chce na to spolehnout, že to je důkaz Ducha svatého! Pavel řekl: „Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, ale neměl bych lásku (jak ji vy všichni dnes máte), nejsem nic.“ Vidíte, můžete mluvit jazyky, ano, protože to je Slovo. Kazatel může vzít toto Slovo a jít a kázat je a mluvit to Slovo, a to Slovo bude růst. Ale ten kazatel může být sám pokrytcem. To působí Slovo, rozumíte.

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

123 Ovšem opravdové živé Boží stvoření vezme celý ten smysl Slova. „Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z...“ A když k tomu něco přidáte, pak způsobíte, že ta rostlina bude zvrhlá. Kdybych tady vyrukoval s pšenicí a smíchal ji s koukolem a zkřížil to dohromady (pokud by se to dalo opylit) a kdybych to tady zasel, měl bych pšeničný koukol, vidíte. Vypadalo by to jako pšenice, a přesto by to byl koukol. To není originální život. To se nemůže reprodukovat. Rozumíte? To vzejde, jenže se to není schopno dál reprodukovat. Můžeme oplodnit klisnu oslem a ona porodí mezka. Ale mezek se už nedokáže dál rozmnožovat. Je to kříženec. A ať každé slovo přinese podle svého druhu, vidíte.

124 On se může reprodukovat jednou, a církev může vystoupit jako organizace jednou, ale nemůže se už opakovaně reprodukovat, protože to přináší další organizaci. Luterán už nemůže zrodit luterána; on zrodil metodistu. Metodista zrodil letničního. Vidíte? Ale není se to schopno už znovu reprodukovat, protože je to mrtvé.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

125 To nemůže začít probuzení. Kde a kdy Bůh začal probuzení v organizaci? Podívejte se do historie. On to nikdy neudělal. Je to

organizace, která se formuje na pozadí probuzení. Když Luther, ten Boží muž, vystoupil s poselstvím ospravedlnění, dříve než se ukázala Luteránská církev, oni už nemohli dále stavět. Potom Bůh poslal jiného muže jménem John Wesley. Tam za tím přišlo probuzení. A co oni udělali? Zorganizovali to. A to se už znovu nedokázalo reprodukovat. Stalo se to sterilní. Haleluja! Ovšem Slovo Boží přetrvá navěky. To je pravda. Ono přinese podle svého druhu.

126 Zde přicházejí letniční. Podívejte, co se stalo — zorganizovali se. Nemůže se to dál rozmnožovat. Můžou mít Oraly Robertsy a všechno ostatní po celé zemi, ale oni to stejně nedocílí. Povede to rovnou zpět k tomu starému přirozenému rozmnožování mezka. To není možné!

127 Nezáleží na tom, kolik tomu dáte injekcí, to je stále... kolik to bude mít duchovních zážitků, čímkoliv to bude, a vy... no, vy jste dospělí, víte, o čem mluvím. Nezáleží na tom, kolik manželů a manželek to má a cokoliv dalšího a kolik malých sester bude vychovávaných v těch malých církvích a organizacích, to nemůže zrodit probuzení. Ta věc je vyřízená. Je to zkříženo s tím světem mimo Slovo Boží a nemůže se to znovu reprodukovat. Bůh vzbudí něco jiného a uvede své Slovo do pohybu. A pokud se to zorganizuje, zemře to rovněž. To je pravda. To se nemůže reprodukovat, protože je to kříženec. Je to tak.

128 Podívejte se dnes na tu hybridní kukuřici. Oni říkají: „To je nejlepší kukuřice!“ To je přece zabiják. To je to, co vám přináší smrt. Tvůj život nebyl stvořen pro... Vaše těla nebyla pro to stvořena. Vaše těla byla stvořena pro originální zrno. A proto vaši otcové a matky žili déle. A proto byli otužilí a dožívali se sedmdesáti a osmdesáti let. Byli houževnatí a odolní, vidíte. Živili se přirozenou stravou. Sledujte ty staré horaly, kteří pojídali srnčí, jedli originální zrno, a dejte člověka do města a když tam přijde, je z něj ve věku pětáctýřiceti let jedna velká břecha. Změkčilý. Jistě.

129 Dobře, ale já jsem se vzdálil od tématu, že. Všimněte si, rád bych vám to objasnil — je to civilizace, to co my nazýváme kulturou. Kultura! Tolik toho o tom slyšíme. No, už jste slyšeli můj osobní názor na kulturu? Je to člověk, který nemá odvahu zabít ani králíka, ale dokáže se toho nacpat, když to zabil někdo jiný. A tak to je můj názor na kulturu, rozumíte. To je pravda, vidíte.

130 My ne... Bůh nepřišel skrze... Kultura nemůže přivést člověka k Bohu. Civilizováním nemůžete přivést člověka k Bohu. On se narodil

jako semeno Boží, pocházející od Boha, které bylo vždy Bohem a nikdy nemůže být něčím jiným než Bohem. Vy do toho nejste uvedeni kulturou.

¹³¹ Tedy, on měl svůj druh Edenu a skrze to znetvořené semeno udělal satan svůj velký, dokonce... svůj velký Eden. Čím to bylo? Kultura, vzdělání, nádherné kostely, vysoké zvonice, znamenitě uhlazení kazatelé, vzdělání, Da.D., Ph.D., LL.D., doktor literatury, doktor Božství, doktor — pokaždé, když toto vyslovíš, vzdaluje ho to o tolik dál od Boha, vrhá ho to někam daleko. A shromáždění nechtějí někoho, kdo se postaví a používá taková slova jako: „hit“, „hain't“, a „tote“, a „carry“, a „fetch“.¹ Oni něco takového nechtějí. Oni chtějí něco krásného.

1. Mojžišova 4:3

¹³² Přesně to měl na mysli Kain, jejich tatínek na počátku. Obětoval květiny a plody země, zatímco Bůh si přál oběť. Ten muž, který měl zjevení od Boha, věděl, že to byla krev, ne hruška nebo broskev nebo švestka, ať už to bylo cokoli — nebo meruňka, jak o tom dnes mluví. Byla to krev, která nás dostala z Edenské zahrady, byla to degradovaná krev — žena vpustila semeno té nesprávné osoby do svého lůna a tím to začalo.

¹³³ Tedy, shledáváme... Abych dokázal, že toto kázání je v pravý čas, to, o čem vám zrovna teď říkám; a abych to dokázal, podívejte se dnes na ty dny křížení. Oni se snaží docílit krásnější odrůdy. Podívejte se na celé to křížení. Nahlédněte do života rostliny. Vloni v létě (vlastně to bylo letos v létě) mi vyrostla malá planá květina. (On mi na to poukázal před několika minutami. Přišlo mi to na mysl.) Malá polní květina, měl jsem ji tady na záhoně. Musel jsem ji zalévat dvakrát denně, aby přežila. Byl to kříženec.

¹³⁴ Ale ona pocházela z jedné malé žluté květiny, která byla spojena spolu s něčím jiným, a tak vznikla tato květina. A ta malá rostlina tam stála, a na tom místě jste mohli kopat pět metrů do hloubky a nenašli byste tam ani krapet vlhkosti, vidíte. Ona jednoduše žila v tom prachu! A byla krásná a nemusela být zalévána! Byl to originál; nebyl to kříženec. S ním nebylo nic smíchano. To byla opravdová květina.

¹³⁵ Ale s touto bylo něco zkříženo — bylo ji třeba zalévat a pěstovat ji a zacházet s ní jako s kojencem, vidíte. Ale v tomto případě nikoliv. Nebyli na ní žádní škůdci — a tyhle musíme ošetřovat postřiky a vším

¹ To jsou slova používána v prosté mluvě.

možným, abychom je uchovali naživu; a samé mouchy a komáři a všelijaká havěť, která se k nim slétá. A pokud to neuděláte, pak ona zhyne. No a tady nemusíte odhánět komáry, oni se k ní ani nepřiblíží. Ó, to je opravdový ryzí znovuzrozený křesťan! Můžete ho pokoušet, jak je vám libo, on nadále zůstává křesťanem. Můžete ji pokoušet jakkoliv chcete, ona nadále zůstává křesťankou.

¹³⁶ Jedna mladá dáma od jednoho z těchto zdejších bratrů, od někoho z těchto lidí, z jejich církve, mi jednou napsala dopis. Řekla: „Tatínek nechce, abych chodila na baseball, nebo abych hrála, bratře Branhame, basketbal. My věříme...“ (Napsala, že jí je dvanáct let.) Řekla: „Bratře Branhame, my věříme, že ty máš Slovo Páně, a že ty nám to vysvětlíš.“ Řekla: „Tak trochu si myslím, že tatínek nemá pravdu.“ A řekla: „Ale budu věřit tomu, co řekneš ty.“ Je to taková milá dívka, rozumíte.

A tak jsem uvažoval: „Dobře...“ Řekl jsem: „Miláčku, podívej. Jestli jsi křesťankou, pak jsi křesťankou na každém místě. Nezáleží na tom, kde se nacházíš, stále jsi křesťankou.“ Ale řekl jsem: „Podívej, na tom basketbalovém hřišti — to, co má tatínek na mysli — tam si děti nadávají a takto se předvádějí. A já věřím, že chceš nadále zůstat křesťankou. No, podívej, tatínek je v životě zkušenější, než jsi ty, rozumíš.“

„No,“ řekl jsem: „Je ti dvanáct a říkáš, že máš malou sestřičku, které jsou čtyři. Ona chce, abys jí vystříhovala papírové panenky. Ó, běž, já nemám čas, vystříhávat papírové panenky,‘ vidíš. Ty jsi vyspělejší, než tvá sestřička.“

¹³⁷ Tedy, právě tady by měla být dnešní církev — měla by být pokročilejší ve Slově Božím. Ne jako metodisté, baptisté, letniční, presbyteriáni, ale pokročilejší ve Slově jako synové a dcery Boží. V pořádku. Dobře.

Poselství bylo právě včas dokázáno... Skrze jejich vědu a výzkumy, vidíte, oni se pokoušeli převrátit všechno. Vytvořit odlišné semeno, udělat něco odlišného, udělat to krásnějším.

¹³⁸ Podívejte se na naše sestry. Před chvílí jsem utrousil poznámku, jak krásně vypadají. Ó, můžete je tam postavit, aby soutěžily v nějaké světové soutěži, s nějakou Glorií Swansonovou nebo s některou z těch striptérek a podobně, tam z Kalifornie, a ony by to minuly o milion kilometrů. Ale jejich jméno se nenachází v té knize slávy; ono je v Knize života, rozumíte.

1. Petrova 3:1–4

139 Tichý a pokorný duch je pro Boha velkým pokladem. A Bible říká našim ženám, aby se zdobily krotkým a pokorným duchem a byly poddány v poslušnosti svým mužům — a to má velkou cenu v Božích očích, vidíte. To je pravda. Ne to všechno, co se děje tady... Čeho se vlastně dopustily? Ony, Max Faktor zkrášlil ženy navenek, a to je od satana. Celý tento neřád pochází od ďábla. Věděli jste to? Zcela jistě. Je to všechno od ďábla.

140 Nuže, vzpomínám si na svou mladou ženu, když byla krásná a mladá. Jenže ona si nedělala mejkap. Ne, ona přicházela... Pokřtil jsem ji v Ježíšově jménu, když měla šaty takhle po kolena, vidíte.

Nicméně teď už stárne. Řekla: „Jsem samá vráska.“

141 Řekl jsem: „Víš co, když ty stárneš, moje oči slábnou. A já si tě pamatuji takovou, jaká jsi byla. A pamatuji si na to a vím to ve svém srdci, jak budeš jednoho dne vypadat, rozumíš. A s tím tichým a něžným duchem, kterého máš, Bůh nás dá znovu tam po druhé straně dohromady. A tam se to už nikdy nezmění.“

1. Mojžíšova 6:2

142 A tak proč... Za Noemových dnů, když synové Boží viděli, jak jsou lidské dcery krásné, brali si je za ženy, vidíte. Synové Boží viděli lidské dcery, protože byly víc sexy, ony se takhle oblékaly a oni dychtili po těch ženách a chodili za nimi, vidíte. Jsem vděčný, že vy synové Boží, vidíte dál, rozumíte.

143 Jak se ty ženy dokážou upravit... Ale podívejte, co to je? To je všechno krásné. Ovšem je to křížení. Vezměte některou z nich, umyjte jí obličej a ona... Ani nepoznáš, co máš, vidte, to je pravda — a k tomu dost prchlivá na to, aby se dala do křížku s rozjetou cirkulárkou, nemravná a sprostá a špinavá a běhá za jinými muži. Nezáleží mi na tom, jak moje manželka... Já si vážím věrnosti každé ženy. Když jsem byl ještě klukem, říkával jsem, že pokud by chtěla být nějaká černoška věrná, prolil bych svou krev do poslední kapky, abych ji v tomto udržel, rozumíte. Vážím si toho, co je správné, správné věci. Snažil jsem se takto žít po celý svůj život. Tehdy jsem byl mladý; teď jsem starý. Nicméně, nezměnil jsem své názory ani o milimetr.

144 Podívejte, věda. Podle stejného vzoru, jak to udělala Eva, *satan* to také udělal církvi, převrátil ji. Uskutečňuje dnes své plány skrze svou zkríženou církev, svůj moderní Eden, který dnes máme. Žijeme ve vědeckém Edenu, v satanském Edenu, ve vědeckém Edenu.

Izaiáš 14:12–14

145 Kdybyste se chtěli k tomu dostat, je to Izaiáš 14:12 — já to jenom, pokud si budete přát, zacituji, pokud chcete — 12 až 14. Satan si řekl: „Povýším se nad Nejvyššího.“ On si přál království, které by bylo... Takže by ho uctívali i synové Boží. A přesně to udělal. Docílil to prostřednictvím církve — náboženstvím — tak jak to začal na začátku. Náboženství! On to docílil.

146 Také jak to viděl Pavel v 2. Tessalonicenským ve 2. kapitole, že to vrcholí v tomto velkém vědeckém Edenu — ve vědě, vzdělání a civilizaci. A on se povznesl... a nakonec to vyvrcholí v Ekumenické radě, kde se budou před ním všechny církve klanět. A podívejte se, co to je? Je to duch klamu, který působí mezi lidmi — syny Božími, kteří jsou učiněni na Boží obraz a dcerami člověka, které jsou učiněny na obraz člověka — a oni si je brali pod falešnou záminkou, jak to udělal s Evou. A on to zformoval skrze své vlastní vědecké kejkle plynoucí ze vzdělání a kultury, takže docílil moderní, ale vědecký, podrobený smrti Eden; zatímco Bůh skrze své Slovo, které vyslovil, má Eden, v němž nevládne smrt — není tam věda ani vzdělání, jak to máme dnes, není tam žádná civilizace. Vidíte to teď? Chápete to? Rozumíte?

2. Tessalonicenským 2:4; Zjevení 13:8

147 Nuže, on má svůj Eden. Pohledte. Všechny církve ho uctívají. Tady ve 2. Tessalonicenským je řečeno: „Člověk, který se bude vydávat za Boha, se posadí v Božím chrámu a bude se mu klanět a uctívat ho celá země; ti, kteří nejsou zapsáni v Beránkově knize života od založení světa.“ Vidíte? To je moderní Eden.

148 A co on teď dělá? Stěhuje se do Říma, je to jeho poslední velké místo Edenu. Víte, kam přišel onoho dne papež? Všimli jste si tehdy té třináctky? On řekl třináct slov. Třináct lidí mělo svaté přijímání, promlouval na stadionu Yankee, což je třináct. Všechno je ve třináctce. A náš národ má číslo třináct — a ukazuje se ve třinácté kapitole Zjevení, třináct pruhů, třináct hvězd, třináct sloupů, třináctka na mincích, třináct hvězd na minci, všechno třináct — a žena, vidíte.

149 A sem přichází papež, hlava k ženě: falešný antikrist k falešné vědecké nevěstě. A náš svět, náš zdejší americký východní svět (nebo vlastně ten západní svět), měl vedoucí postavení ve vědě. Přichází k ní ve své vědecké církvi a teď se mu všichni protestanti klanějí, vidíte, té třináctce. Rozumíte?

150 Všechno je ve třináctce. Celý náš národ, všechno ostatní je třináct — ženský svět. Vidíte, tady to máme. Máme to tu. To se změnilo

v ženský svět už v Edenské zahradě; ale jednoho dne to bude Boží svět.

151 Všimněte si teď. Tedy, také tito proroci a ti ostatní to předpověděli. A teď se to všechno znovu vrátilo do stavu, jak to bylo před tím, když se Bůh vznášel nad zemí, stalo se to duchovním chaosem. Určitě ano.

152 Všimněte si tedy, ten druhý Eden je přesný obraz toho prvního — aby svedl pokud možno i vyvolené. Všimněte si, chtěl bych to během několika minut porovnat. (No, asi bych to měl přerušit, protože už je jedenáct.) A tak poslouchejte, tyto dva Edeny... Jak se tento Eden snažil být předobrazem — přesně jak to dělal satan na počátku u Evy v tom opravdovém Edenu, v tom prvním Edenu — jen se podívejte, jak jeden je předobrazem toho druhého. Vidíte? My máme (všichni tomu rozumíme) vědecký Eden, v němž žijeme. No, to nebyl Boží Eden. Boží Eden nepřišel skrze vědu, vzdělání, kulturu. On přichází skrze Slovo, rozumíte, a všechny tyto věci nazývá jako by nebyly. A všimněte si v Edenské zahradě... porovnejme si je na chvíli.

1. Mojžíšova 2:25; Zjevení 3:17

153 Všimněte si. Tento muž a jeho žena byli ukryti v Edenské zahradě. Ten pár byl nahý a nevěděl o tom. Souhlasí to? V Edenské zahradě byl tento pár nahý a nevěděl o tom. Teď jsou nazí a neví o tom. Říká to Zjevení 3. kapitola, Laodicejský církevní věk: „Protože jsi ubohý a politováníhodný, chudý, slepý a nahý a nevíš o tom.“ A v Božím ráji byli nazí a nevěděli o tom; a teď v satanově Edenu kvůli vědě a vzdělání jsou znovu nazí a neví o tom.

154 Jaká převrácenost! Podívejte se na dnešek. Podívejte se na muže, kteří se oblékají do dámského spodního prádla, zatímco ženy nosí mužský oděv. A on si nechá narůst dlouhé vlasy jako žena a ona si stříhá vlasy jako muž. Ó, aj! Muži se snaží být ženami. Ženy se snaží být jako muži. Je to převrácenost! A stejně tak se chová církev. Je to jedno a totéž, Laodicejský věk.

155 Všimněte si. Oni na počátku nevěděli, že byli nazí, protože byli zahaleni Duchem svatým, aby neviděli svou nahotu. Oni to nevěděli. Duch svatý zahaloval jejich oči. Neviděli nic než svého bratra a sestru, rozumíte. Zákony... Oni nevěděli, že byli nazí — Duch svatý. Teď je zahalil duch necudnosti, nečistoty a chtíče — vzdělání, věda. Co, to je vědecké. Oblékat si šortky — je v tom chladněji. Indiáni tě mohou naučit něčemu lepšímu. Oni se zahalují do deky, aby měli klimatizaci, vidíte. Oni se oblékají...

156 Vidíte, vzdělání se vrátilo zpět do času... To, co oni považují, že je přivedlo zpět do kultury a civilizace, je v podstatě vrátilo zpět do nevědomosti — do horšího stavu než na počátku. Školení, vzdělání... Podívejte se na školy. Podívejte se, co se jednoho večera dělo na univerzitě. Ti chlapci... Kolik dětí se rodí těm mladým slečnám každým rokem na univerzitách? Vy si myslíte... Říkáte: „To je pouliční brak.“ A tito chlapci, ty „jedenadvacetileté klenoty“, jak jim říkají, se rtěnkou na rtech a natočenými vlasy visícími dolů, se špinavými krky, oplzlí! Říkáte: „Dobře, to je ten pouliční brak.“ Opravdu? To jsou studenti z univerzity.

157 Jednou večer se vydali na velký flám a nevěděli co dělat. A aby si vyhodili z kopytka (pití, cizoložství a všechny tyto neřesti jim nestačily), rozbíjeli láhve a chodili ke dveřím, kde byly dívky a klepali jim na dveře. A když vyšly... udeřili je do obličeje. A jedna dívka přitom přišla o oko a ty další byly zmrzačené na celý život. Myslíte si, že jim to stačilo? Ne.

158 Dva z nich se procházeli nahoru a dolů ulicí a obtěžovali dvě mladé vdané ženy, které seděly na schodech. Policisté je zatkli a vsadili do vězení. Dostavil se děkan. A celý ten neřád na té univerzitě vzkvétá dál, to je to jediné, co mají na práci. On řekl: „To jsou moje děti. Propusťte je.“ Oni je propustili. Zde to máte. Civilizace, vzdělání směřující ke smrti, chaosu a do pekla. Neměli byste takové pošetilosti poslouchat.

159 Všimněte si teď. Eva jen malinko nakoukla, aby uviděla, jak ten svět vypadá. Vidíte, a častokrát nám stačí, že nosíme jen něco maličko z toho nebo... Víte, co tím myslím. Jen malinko nakoukneme a podíváme se.

1. Janova 2:15

160 Nuže, ve svatém Janu nebo v 1. Janově 2:15 Bůh řekl: „Jestliže milujete svět, Boží láska ve vás nepřebývá.“ Věci, které jsou tam venku, jsou smrt. Vy jste obřezáni, jste od toho odseknutí. Nechcete věci tohoto světa. Jste mrtví... oni jsou mrtví. Ale vy nechcete nic mrtvého. Je to shnilé. Páchne to. Jak si může nějaký živý tvor prát to, co je špinavé jako tohle? Rozumíte? Vy jste živí v Kristu. Slovo vás oživilo.

161 Aj, když na to pomyslím v těchto dnech, v nichž žijeme, to co oni nazývají vzděláním — vy nemůžete ani vystoupit za kazatelnu, dokud nemáte hodnost doktora a podobně. To mi připomíná jednoho kaplana, který odešel z armády. Řekl: „Bratře Branhame...“ Bylo to po

první světové válce. Ten kaplan řekl... Přišel jeden četař a řekl: „Nechtěl bys se mnou zajet na bojiště?“ Bylo to v Argonne, tam v LaSalle, v Lorraine — ve Francii, jak víte.

¹⁶² A řekl: „Zajel jsem s ním do Argonnských lesů.“ A pokračoval: „On počítal, kolik bylo zničeno tanků.“ A řekl: „To se stalo na Velikonoce ráno.“ A řekl: „Právě jsem tam přišel. Procházel jsem tam s jednou ošetřovatelkou a ona dávala těm zraněným Američanům růži — víte, to se kdysi takhle dělalo v Americe. Chlapci vzali tu růži a výskali a plakali, protože věděli, že to pochází z jejich domova, víte. Byli daleko od svého domova.“

¹⁶³ A myslím si, že tak bychom to měli dělat se Slovem, vidíte. Uchytit se ho: „Ó, Bože, to pochází z našeho domova.“ Vidíte.

¹⁶⁴ „A tak jsem se dobře cítil u srdce,“ řekl. „Přišel jsem tam,“ a řekl, „přišel tam kapitán, aby zjistil, kolik tanků a všeho ostatního bylo zničeno.“ A řekl: „Duch svatý mi řekl: ‚Jdi tam k tomu balvanu!‘“ A on se rozhlížel. Řekl: „Oni tam použili ten hořčičný plyn a chlór,“ a řekl, „všechno listí na stromech bylo spáleno. Nezůstalo tam nic naživu.“ A bylo to o Velikonocích. A řekl: „Jaké Velikonoce! Co za Velikonoce! Když na zemi nezůstalo ani stéblo trávy, nic.“ Něco ho přitahovalo k jednomu balvanu. On ten balvan odvalil a řekl: „Tam pod ním kvetl velikonoční kvítek. On byl pod tím kamenem před těmi všemi jedovatými plyny ochráněn.“ A řekl: „Pomyslel jsem si: ‚Ó, Bože, uchovej mne pod tou skálou, dokud všechn ten plyn nepřejde kolem, a dovol mi vzkvétat v tomto kraji tam na druhé straně!‘“

Pokud chcete, mohli bychom se tady zastavit, jelikož tady mám ještě hodně věcí, k nimž jsem se nedostal, vidíte. A tak možná bychom se mohli sejít znovu, abychom v tom pokračovali. Právě nedávno jsem skončil kázání na téma *Filtr myslícího člověka*. Přečtete si to... Vytváří to chuť svatého muže. Uvažte, bratři. Cokoliv děláte, zvažte.

¹⁶⁵ Efezským 5:26, tam je řečeno... Zabývali jsme se slovem „předurčení“. Vidíte, mnozí o to klopýtají. Ale je to Boží Slovo. Ono to používá. Protože jsme předurčení Slovem Božím, a to... v tom my... Když jste předurčení, nu, to se musí stát, protože to je Bůh, který vás vyvolil, neboť od počátku věděl, co budete dělat. A nedovolte ďáblu, aby vás posprejoval svým vzděláním a jedem a tohoto druhu svinstvem: „Musíte být moderní. Vy to musíte mít.“ Vy nemusíte mít nic, jen že jste synové a dcery Boží. A jste-li zrozeni ze Slova Božího, v pořádku.

¹⁶⁶ Všimněte si toho postříku. Vezmete-li semeno a použijete tento

postríká, on ho zabije. A pokud vás oni postríkají těmito denominačními věcmi, zničí to vliv toho originálního Slova. Oni vám řeknou, že musíte dělat to... „No, jiné holky to dělají. Jiní muži to dělají.“ Nevěřte tomu. To zničí vliv Božího Slova na vás. Vy to víte. Náš text říká: „Nepřipodobňujte se (nenechte se posprejovat), ale proměňte se,“ to semeno, které je ve vás.

Žalm 14:1

167 Dnešní lidé se chovají, jako kdyby ani nevěřili, že je Bůh. Víte o tom? Oni takto jednájí. Tedy, nerad bych je nazval hlupáky, ale oni se takto chovají. Neboť Žalm 14:1 říká: „Hloupý pomyslel ve svém srdci, že není Bůh.“ Neměli bychom lidi nazývat hlupáky, jenže oni se tak opravdu chovají. Protože oni ne... Oni jednájí, jakoby Bůh nebyl. To Slovo je prostě ignorováno.

168 Podívejte, jednou mě zavolali do pokoje, abych se podíval... Myslím, že to byl Billy Paul nebo někdo z nich řekl, že v televizi dávají náboženský program. My televizi nemáme a také v mém domě nikdy nebude. Nikdy! Ale byl... Pokud ji chcete, je to na vás. Bůh mi řekl, abych ji neměl. A když jsme se přestěhovali (pronajímám jsem byt jedné vzácné sestry), ona měla televizi, protože ji musela mít, aby mohla pronajímat svůj dům. A já jsem jim dovolil, aby se podívali na ten náboženský program.

169 A tak oni mě zavolali, že tam budou zpívat nějaké „gospel songs“. Můžeme to klidně nazvat skupinou Rickeyů! Oni se tam chovali jako kdyby... oni si říkají, že jsou zpěváci evangelizačních písní! Bylo to zesměšnění Ježíše Krista, ten způsob, jak tam řádili, jak se natrásali a účesy ala „Rickfield“, však víte. Bylo to... prostě to připomínalo nějaký paskvil.

1. Mojžíšova 4:7

170 Atakovou osobou byl Kain. Opravdu nábožný! Samozřejmě! Jenže měl v sobě špatné semeno, vidíte. A proto to přivedlo na svět hadovo semeno. Satan syčel nad tímto semenem v Edenu, a to přivedlo na svět Kaina. On do něho vložil svůj jed. Kain znal dokonalou Boží vůli. On znal dokonalou Boží vůli. Kain ji znal. Proč? On odmítnul podle toho jednat a tím dokázal, že byl hadovým semenem. Když viděl dokonalou Boží vůli, on odmítl podle toho jednat. Viděl, jak Bůh potvrdil Abelovo poselství. Věděl, že to byla Boží vůle, rozumíte. Viděl Boží potvrzení Abelova poselství. A co mu řekl Bůh? On prostě... On mu řekl: „Dělej totéž. Uctívej jako tvůj bratr a konej to, co je správné.“ Ale vidíte, on viděl dokonalou Boží vůli, jenže on si ji nepřál, vidíte. Chtěl k tomu něco přidat. A teologové, oni znají Bibli. Čtou ji, ovšem

nechtějí takto jednat, rozumíte. Je to důkaz, že se jedná o semeno hada. On to viděl potvrzeno, a to tak jednoduše před lidmi.

171 Ale vypadá to, že pro lidi je velice těžké se pokořit před Slovem Božím. Nesetkáváte se s tím, když hovoříte, vy ženy, s děvčaty ohledně nošení dlouhých vlasů — a ony vám říkají: „No a nač jsou dlouhé vlasy? (Vidíte?) A proč nosíš dlouhé šaty?“ Můžete s nimi mluvit a ony se k vám obrátí zády. Je to tak? Ony vědí, že to je správné, pokud je v nich jen nějaká špetka ženskosti, vidíte. Ony to vědí, že je to správné; ale nedokážou se před tím pokořit. A právě to... Podívejte, jak to udělal Kain? Nedokázal se pokořit před potvrzeným Božím Slovem. On to nebyl schopen udělat.

172 Ó, letniční dokonce říkají: „Sláva Bohu! Haleluja! Nechala jsem se nakrátko ostříhat a mluvím v jazycích.“ Ha! To přímo ukazuje na něco špatného, rozumíte. To semeno plodí něco jiného. A semeno nemůže... Semeno Boží nemůže zplodit ženu s nakrátko ostříhanými vlasy. To je nemožné. Tohle není možné, protože to říká Bible, vidíte. To se nemůže stát. Nikoliv. No, vypadá to velice obtížné pokořit se před Slovem Božím.

1. Mojžíšova 4:7

173 Všimněte si v 1. Mojžíšové 4:6 a 7 (právě jsme část toho Písma přečetli). „Dělej to co Abel.“ On řekl: „Když vidíš, co tvůj bratr...“ Řekl: „Jdi a jednej jako Abel. Jdi a udělej to, co udělal Abel, tutéž bohoslužbu, a já tě požehnám. A pokud ne, hřích leží ve dveřích.“ Tedy, hřích je nevíra. „Nebudeš-li dělat to, co Abel... Viděl jsi, jak jsem ho potvrdil a obhájil. Nebudeš-li tedy jednat stejně, to poukazuje na to, že hřích, nevíra leží ve dveřích.“ Vidíte?

174 A dnes oni vidí, co Bůh potvrzuje. Oni vidí, co Bůh dělá. Vidí všechny věci, které se dějí. Oni o tom ví. Bůh ukazuje svá znamení na nebi nahore a na zemi dole a všechny věci tohoto druhu a oni vidí, co se děje. Ale oni to nedělají, vidíte. Satan, semeno hada — chytrý, přichází ze seminářů pro duchovní, vzdělaný do krajnosti, každé slovo, všechno; postaví se korektně za kazatelnu a každé slovo je vysloveno přesně gramaticky, a tak dále, rozumíte. Samozřejmě. Jenže oni, lidé tohoto druhu, se nedokážou pokořit, vidíte. Oni toho nejsou schopni. Oni to nemohou... Prostě to nedokážou.

175 Nuže, pokud ne, hřích leží ve dveřích — nevíra. Pak se stává dobrovolně neposlušný. A když umíš dělat dobře a neděláš, máš hřích. Pokud víš, co je správné a neděláš to, pak se stáváš dobrovolně neposlušný, rozumíte. Potom, když bylo to Slovo potvrzeno, pak on

překročil tu oddělující linii. Pak byl vyhnán z Edenu, když překročil... Tam je linie a vy můžete jít jen potud, a pokud se posunete o trochu dál na druhou stranu, jste vyřazeni. Víte o tom, že?

Židům 10:26, 27

176 Je tam linie. Pokud tomu nevěříte, přečtěte si k Židům 10:26. To je Písmo, na něž se tady odvolávám, rozumíte. „Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu, dobrovolně hřešíme, nezůstává už žádná oběť za hřích.“ To je Nový zákon. Je to tak? Pokud hřešíme dobrovolně po přijetí pravdy, která nám byla kázána, která nám byla čtena, jež nám byla dokázána; když tedy dojdeme k poznání pravdy a jdeme svéhlavě dál a nevěříme — nezůstává už žádná oběť za hřích, ale nějaké hrozné očekávání soudu a oheň jeho prchlivosti, který má pohltit nepřátele. Souhlasí to? Vidíte? Můžete tuto linii překročit.

177 Udělaly to Izraelské děti na své pouti, když procházely pouští. Izrael udělal totéž. Poté, co slyšeli Mojžíšovo poselství a viděli, jak je obhájeno, poslouchali falešného proroka. On řekl: „Ó, no, koukněte se děti, vždyť jsme stejní, můžeme uzavírat mezi sebou sňatky, můžeme dělat to a to...“ Ale Mojžíš jim říkal něco jiného, a viděli, jak to Bůh obhájil. Protože Balám jim připadal konstruktivnější než Mojžíš, vidíte. On přišel z velkého národa, kde byli vznešení lidé, pospolu zorganizováni — ze země Moábské: velká armáda, velké věci, kterých se v těch dnech lidé báli.

178 A hle, přichází prorok. Prorok, to je pomazaný! Falešně pomazaný, vidíte, on přichází k tomu pomazanému. Podívejte se, jak je to blízko. A vyučuje lidi a mnoho jich za ním odešlo. Nikdy na to nezapomeňte. Rozumíte? Oni odešli za tím, co nebylo Slovo, to potvrzené, dokázané Slovo. Nedovolte, aby sem někdo přišel a říkal vám něco jiného. Sledujte to, co Bůh obhájil a dokázal.

2. Mojžíšova 8:6, 24; 2. Mojžíšova 14:21

179 Tedy, kdyby se tito lidé ohlédlí zpět a řekli: „Mojžíš... Bůh se ukázal na obloze a ten muž povolal k existenci mouchy, blechy, žáby; a odstranil z existence vředy a nemoci; otevřel Rudé moře, abychom prošli a krmil nás manou z nebe. Ó, to je náš prorok.“

Jan 6:31

180 Ale tady přichází jiný prorok: „Sláva Bohu! Já jsem také prorok.“ A říká: „Tak tedy, vy všichni, říkám vám, já... snad jste teď pochopili, že se gramaticky vyjadřuji lépe než Mojžíš. A jsem takový a takový,“ vidíte, a tak dále. A hned ta první věc, oni na to naletěli a jeden každý z nich zahynul tam na poušti! Ani jeden z nich nezůstal naživu! Ani jeden. Oni nebudou v nebi, ani jeden z nich. Ježíš řekl...

Oni řekli: „Naši otcové jedli manu na poušti.“ Pohledte, letniční jsou v pořádku, rozumíte. Oni prošli všemi těmito zkušenostmi. „Naši otcové jedli manu na poušti.“

Jan 6:49

181 On jim řekl: „A všichni jsou mrtví.“ Smrt znamená věčné oddělení. Oni nikdy znovu nepovstanou, i když přešli přes všechny tyto zkušenosti. Obrazně řečeno, oni mluvili v jazycích, tancovali v Duchu a všechno možné. Jenže když přišlo k té rozhodující zkoušce mezi Slovem, mezi těmi dvěma proroky — jeden z nich stál na Slově, zatímco ten druhý byl mimo Slovo — ale oba byli proroci. Rozumíte tomu? Řekněte: „Amen.“ Jeden ve Slově a ten druhý mimo Slovo. A oba byli proroci, dokázaní proroci. Ale jeden byl se Slovem, vidíte; falešně pomazaní v těch posledních dnech, vidíte. Jeden prorok — oba proroci — jeden ve Slově a jeden... Jeden potvrzený Slovem a ten druhý nebyl potvrzený Slovem — znovu se opakuje Kain a Abel. Vidíte ty dva, falešného a pravdivého? V pořádku.

182 Ale jeden každý z nich zetlel na poušti a zahynul. Jejich duše jsou mrtvé, je po nich veta. A oni byli rovnou na cestě své povinnosti — chodili do církve, a dělali všechno, co jim bylo Bohem stanoveno — jenže přijali falešného učitele, který nebyl potvrzený Slovem a nebyl potvrzený jako ten pravý. Ačkoliv byl doktorem teologie a jakkoliv byste chtěli pravého proroka nazvat, jenže on nebyl duchovně potvrzený Slovem a skrze znamení Boží. A oni zahynuli na poušti. Spravedliví, počestní, nábožní lidé zemřeli a nikdy nebudou v nebi. Vidíte, kam máme kráčet? Rozumíte? Ať vám to neunikne.

1. Mojžíšova 7:4

183 Stejně tak to bylo v době Noemova semena - Slovo postavilo plovoucí proměnu ze země do nebe. Lidem to znělo bláznivě, mít malý kult, jako měl Noe. A on jim řekl: „Tak praví Pán. Bůh promluvil a přichází dešť.“

184 Věda a vzdělání a náboženství říkalo: „Podívejte se na toho starého žvanila. Zestárl a už mu to nemyslí, jak by mělo,“ vidíte. Jenže on byl v pořádku, protože byl potvrzeným prorokem. A potom na konci času bylo jeho poselství skutečně potvrzeno. Co měl udělat? Měl být proměněn ze země do Slávy v korábu Slova, které kázal. To byla ta proměna. Vědecký sprej ale způsobil, že ten zbytek z nich zetlel v soudu. Oni zetleli ve vodách soudu potopy.

Jan 10:37

185 Co se dnes lidé snaží dělat v tomto velkém vědeckém věku vzdělání? Ta edenská církev je znovu navracena do svého edenského

vědeckého stavu, místo Slova... Zvelebujete Slovo Boží? Snaží se lidé zvelebit Boží Slovo nebo se snaží zvelebit sami sebe? Jak je to? Zamyslete se nad tím, církvi... Jeho deformované semeno — program poznání — způsobil, že znovu celá rasa na základě vědeckých poznatků se stala vědecky neznalá Božího Slova. Vědecky neznalá Slova Božího — to je velké sousto, že ano? Ale je to tak. Říkáte: „To není možné.“ Bylo to tak, když přišel Ježíš. Toho dne, kdy přišel Ježíš, ti lidé znali Slovo Boží jen jako literu. Je to tak? Jistě. Oni si však neuvědomovali, kým On je, když uviděli Boha na křídlech holubice, jak předvádí přesně to, co řekl. A udělal přesně to, co říká Slovo: „Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi.“ Ale On vykonal právě to, co bylo řečeno ve Slově, že bude dělat. A tam byli v těch dnech vědecky založení lidé, ale byli vědecky neznalí.

Zjevení 3:18

186 Dobrovolně hřešit, oslepila je žádostivost. Potřebují Slovo, aby jí byla ukázána její nahota. Ve Zjevení 3 je řečeno: „Radím ti, aby sis ode mne koupil mast, aby mohly být otevřeny tvé oči, abys mohl vidět hanbu své nahoty.“ Ta mast je Boží Slovo.

Uzdravení očí, to vás přenáší z přirozených věcí tohoto světa a proměňuje vás Boží mocí do Jeho přítomnosti — pak jsi schopen vidět. Říkáte: „Kdysi jsem byl ztracený; teď jsem nalezen. Byl jsem slepý; teď vidím.“

Zjevení 3:18

187 Vypadalo by to jinak... Tak zní výzva k dnešní církvi: „Radím ti, aby sis ode mne koupil mast na oči, abys mohl být pomazaný Mou mastí a potom budeš vidět.“ Ať Duch svatý sestoupí na každou osobu, která má tady uvnitř skutečně něco, aby... Uzdravení přichází zevnitř. Ať to uzdravení přijde z Ducha, který je ve vás. Pokud je to opravdové pomazání Ducha na tom opravdovém semeni, pak nemůže způsobit nic jiného, než zplodit syna nebo dceru Boží.

Matouš 5:45; Matouš 7:20; Matouš 16:24

188 Ale opravdový Duch může rovněž sestoupit na semeno koukolu. Déšť padá na koukol a obživuje ho; stejně jako padá na pšenici a obživuje ji. Ale po jejich ovocích je poznáte, rozumíte. A my jsme Božím ovocným stromem a plodíme Jeho Slovo. Ježíš řekl: „Ať zapře sám sebe a následuje mne. Ať zapře své vzdělání, ať zapře svou moudrost, ať zapře své tituly a vezme kříž a následuje mne.“

189 Lidé ztratili svá normální pravidla slušnosti. (Procházím tady krátkými odstavci Písem, jen abych... Chystal jsem se, že tomu budu věnovat pět nebo deset minut, rozumíte.) Lidé ztratili svůj zdravý

rozum vůči druhým. Oni jsou... nejsou takoví, jako obyčejně byli. Lidé... věk... o bratřech slyším jak... o ženách. Lidé se nechovají jako kdysi. Ztratili svůj pocit mravopochestnosti. Je to duševní vliv na lidech, kteří se nacházejí v tom moderním vědeckém dni, v němž žijí, a to způsobilo, že lidé přišli o své zdravé přirozené uvažování.

190 Oni nejsou schopni se dívat na někoho, na ženu jako na sestru, na bratra. Je to nějaká špína, jakmile oni... A ženy se oblékají tak nemorálně a jdou mezi lidi. A říkají: „Jsem počestná žena.“ Proč se venku takto předvádí? Je slepá.

191 Dobře, co kdyby vaše... Kdyby některá z těch sester v mladém věku... Kdyby vaše nebo moje maminka vyšly na ulici tak jako jedna z těchto žen, asi by ji zavřeli do psychiatrického ústavu. Vždyť ona nemá v sobě ani tolik soudnosti, aby se oblékla. Dobře, ale jestli to bylo šílenství tehdy, pak je to šílenství i dnes. Je to stále jeden a tentýž druh ženy, vidíte. Ale ony přišly o svou soudnost, o svůj zdravý rozum. Ztratily svůj... A při tom moderním porozumění s celou tou kulturou a vzděláním: „Vždyť je přece zdravějším být...“ To je hříšné, je to smrt!

192 Všimněte si. Ony jsou, ale ne takové jako kdysi... Všimněte si toho na životě církve. Bylo před lety v církevním životě zvykem, když měl prorok oznámit: „Tak praví Pán,“ lidé sebou pohnuli. Drželi se toho. Pohnuli se.

193 Ale teď: „Nemám toho chlapa rád. Musíme ho přehlasovat.“ Vidíte, oni už nemají ani tolik rozumu. Lidé už více nejednají skrze Duchu Božího.

Amos 3:7; Židům 1:1

194 Boží Slovo, to je Jeho Duch. A Jeho Slovo přichází k Jeho prorokům. A to Slovo by vás mělo proměňovat z toho, čím jsou věci tohoto světa, na obraz synů a dcer Božích. A Slovo může přijít jedine skrze tyto proroky, když oni mluví. A musí to být ve shodě se Slovem a musí být ukázáno, že to je opravdu Slovo. A pak, když přijímáte to Slovo, ono vás promění ze syna Božího nebo dcery, nebo vlastně ze syna tohoto světa, z dcery tohoto světa, na syna a dceru Boží.

195 Podívejte se tady na sebe. Kolik z vás jste měli toto prožití? Jeden každý z nás. My jsme měli toto prožití, protože to bylo mluveno, bylo tomu uvěřeno, a to Slovo se zrodilo, padlo do toho záhonu srdce a tam vyrostlo, rozumíte — proměnilo vás.

196 Jeho Duch svatý proměňuje to semeno Slova na své podobenství. Je to, jako kdybychom vzali hrušň, ona může zrodit

jenom hrušky, jabloň může zrodit jablka a věci jako je toto, a Jeho Slovo může zrodit syny a dcery Boží. To je to, co se předpokládá, že ono zrodí.

¹⁹⁷ Jednou, když ten svět ležel opět ve tmě a chaosu, Duch Boží začal působit na to... a předurčená semena, to předurčené semeno bylo proměněno. Byl potřebný Izaiáš 9:6. No, a ten prorok se tam postavil: co to muselo být za muže, který měl tak obrovský vliv na národy! Ti lidé, nábožní lidé tehdejší doby, oni mu uvěřili, ale ne všichni. Ne všichni to udělali. Ale ten prorok... Oni viděli, jak ten muž mluví o nějakých věcech a že to byla ryzí pravda. To, co řekl, bylo perfektní a stalo se. A tady se ten muž musel postavit před své lidi a říci: „Panna počne.“ Ó, to je nerozum! Ale vidíte, to nemluvil sám Bůh; On to mluvil skrze své proroky.

Izaiáš 7:14; Izaiáš 9:6

¹⁹⁸ Tedy, v Bibli o tom nebylo napsáno nic. Nicméně ten prorok se postavil a řekl: „Hle, panna počne...“ Izaiáš 9:6: „Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížectví na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.“ Tak tedy, jestliže „panna počne“, to Slovo bylo vysloveno a ono bylo zárodkem. A ta půda tam musela být, aby to jednoho dne přijmula. A On prohledával kraje a nemohl nic takového najít. Procházel země, nic takového tam nebylo, ale za téměř osm set let to předurčené semeno našlo tu půdu — a začalo tam růst.

1. Mojžíšova 1:3, 11

¹⁹⁹ Právě tak jak to Bůh udělal na počátku: „Ať je světlo,“ a možná za osm set let to světlo vzešlo. „Ať je strom,“ a znovu se to stalo přesně tak, jak řekl.

Izaiáš 7:14; Matouš 1:23; Matouš 12:21

²⁰⁰ Tady je to předurčené semeno a ono zrodilo Emanuele, což znamená Bůh s námi. „A Jeho budou hledat pohané,“ a právě to my dnes hledáme, Ježíše. Vidíte, to předurčené semeno. Satan se to snažil posprejovat jako v případě Evy. Snažil se to postříkat svým odpudivým prostředkem, ale nepovedlo se mu to. On byl tím předurčeným semenem. Oni Ho nemohli vzít a udělat z Něho farizea nebo saducea. Nedokázali Ho přimět, aby patřil k některé z těch organizací. On byl předurčený Bohem, vyřčeným Slovem. Satan Ho nemohl uvrhnout do nevíry. On měl v sobě repelent. Bože, prosím Tě, postříkej nás tím repelentem. Je to tak.

²⁰¹ Pak Jím Duch pohnul a poslal Ho na Golgotu, na kříž, aby přinesl světlo v tom posledním dni a osvětlil celé předurčené semeno

této Církve dneška — proměnil syny a dcery Boží do své přítomnosti.

Efezským 1:5

²⁰² Neurážíte se nad tím slovem „předurčení“. Procházel jsem tím, vidíte. Chci vám to ukázat v epištole k Efezským 1:5, rozumíte. Vy jste byli jednoduše... podívejte, právě tak jak vy jste byli ve vašem otci, jak jsem onehdy večer řekl, jak jste se na začátku nacházeli ve svém otci — pokud jste tam nebyli, nejste tam ani dnes. Ale podívejte, tam muselo být to semeniště proto, abyste se mohli narodit. A nyní jste synem, jste dcerou, vidíte. To je semeno. A pak, jestliže někdy... Pokud jste teď křesťany — těmi opravdovými, předurčenými, semeny — byli jste v Bohu ještě předtím než... Byli jste v Bohu vždycky: ten zárodek vašeho života, který je Božím atributem, který byl Jeho myšlenkou.

²⁰³ Řekněme například tato krásná mladá slečna, která tu sedí, vidíte. Bůh řekl: „Toho dne tam bude jistá dívka. Bude se jmenovat tak-a-tak. Bude taková, taková a taková.“ On dokonce věděl přesně tuto hodinu, kdy ona se tu posadí a bude poslouchat toto poselství a že bude mít oblečené červené šaty, vidíte. To byla Jeho myšlenka. A kdo bude tvůj manžel, ať je to kdokoliv a že On vás dá dohromady a že budete tady v tomto městě, přesně v ten den.

²⁰⁴ Nebyla zde žádná možnost, aby to s vámi dopadlo jinak, protože jste ve fázi růstu. A tak dlouho, dokud je ve vás to semeno, ono roste a vy musíte přesně vyprodukovat to, co ono řeklo, že tím budete. Přesně tak. To je Jeho Slovo a On dodržuje své Slovo. On nad ním bdí. Byli jste ve svém otci jako zárodek a narodili jste se jako dcera, ty, ty, jeden každý z vás, bratři a sestry. Narodili jste se, a pokud byste nebyli ve svém otci, pak byste nemohli být ani tady. A jestli jste nebyli v Bohu...

²⁰⁵ A jestli věříte poselství Bible a tomuto aktuálnímu poselství tohoto dne, které je potvrzeno, sedíte tady proto, že jste k tomu byli předurčení. Jinak byste tady nebyli. Jinak byste byli někde na ulici, možná někteří z vás opilí; možná někteří z vás by běhali za ženou nějakého jiného muže; a vy vdané ženy byste běhaly za manželem nějaké jiné ženy a podobně, vidíte. Ale vy jste byli předurčení, abyste tady byli, rozumíte. Nemůžete si pomoci. Máte Otce. On je Bůh a vy jste byli semenem.

²⁰⁶ A když On přišel na místo... On vás má právě teď... Vy jste byli v Něm ve formě myšlenky. Teď jste osobou, která s Ním může sdílet obecenství, vidíte. Tak jak jste byli ve vašem otci na začátku, ale teď jste syny a dcerami, takže můžete mít obecenství s vašimi rodiči. Teď

jste syny a dcerami Božími, kteří mohou sdílet obecenství s vaším Otcem Bohem, rozumíte. To je nádherné! Nelíbí se vám to?

Jan 1:14

207 Pak se stáváte jemu podobní. A jestliže jsme syny, pak jsme byli atributy a byli jsme na Jeho podobenství od počátku. A zapamatujte si. Pokud jste v NĚm byli na počátku, (a když Ježíš, který je Bohem, tím Slovem, které se stalo tělem a přebývalo mezi námi), pak jste byli v NĚm a snaželi jste urážky, které snášel On.

Efezským 2:6

208 Šli jste spolu s Ním na Golgotu v NĚm. S Ním jste zemřeli; s Ním jste povstali a nyní sedíte v nebeských místech v NĚm, vidíte.

209 Pokud jsem Američan, snáším všechnu její hanbu a podílel jsem se na její slávě. Všim, čím ona byla, jsem i já. Jsem americký občan. A byl jsem... Vylodil jsem se na Plymouthské skále. Ano, pánové. Vylodil jsem se na Plymouthské skále. Podepsal jsem... Byl jsem v tom sále onoho rána, když vyhlásili deklaraci o nezávislosti. Podepsal jsem ji spolu s nimi. Jsem částí její ekonomie. Podepsal jsem deklaraci o nezávislosti. To souhlasí.

210 Byl jsem spolu s Washingtonem ve Valley Forge, když on přešel přes řeku. Toho rána jsem tam byl. Spolu s ním jsem se modlil. Vy také, pokud jste Američané. Pokud jste Američané, byli jste ve všem, za čím stojí Amerika, ano. Vztyčil jsem vlajku na Guamu. Pomáhal jsem jim v tom. Zabral jsem každou pevnost. Snášel jsem hanbu revolucionáře. Jsem tím, čímkoliv je ona.

211 A čímkoliv byl Kristus, jsem i já. Čím On byl, jsem já. Ó, Bože! Pokud On byl považován za fanatika, stejně tak musím být i já. Pokud On byl Belzebub za skutky svého Ducha, já jsem jím rovněž. Čímkoliv byl, jsem i já. Čímkoliv On byl, jste i vy. My se musíme podílet na Jeho nesmrtnosti, Jeho svobodě a Jeho slávě, Jeho slávě nebo hanbě. Musíme. Musíme být církví — nevěstou Ježíše Krista.

Efezským 2:6

212 Žil jsem s Ním tady na zemi, když On tu žil. Zemřel jsem spolu s Ním, když zemřel. Povstal jsem spolu s Ním, když povstal. A jsem shromážděn a posazen s Ním na nebeských místech, protože jsem Jeho částí. Čímkoliv je On, tím jsem i já. „Kde bude můj služebník, tam budu i Já.“

213 Tedy, On může sdílet obecenství s námi a skrze nás a nechat odpočinout své Slovo v nás — poněvadž jsem částí Jeho Slova.

A tak když On je Slovem a my jsme Jeho částí, pak jsme částí Slova.

²¹⁴ A jak bych mohl popírat, že mám ruku? Bez ohledu na to, jak dalece nějaký idiot (promiňte) ... nějaký vědec mi může tvrdit, že nemám ruku, ale já ji mám. Víím, že mám ruku! Používám ji. Víím, že mám Boha. Mám Spasitele. Pociťuji Ho ve své duši. Jsem Jeho částí. To je právě to, co říká toto Slovo; tím jsem. A pokud popírám jednu část Toho, je to jako kdybych rovnou zapřel, že mám ruku, že mám ucho, že mám oko. Nemohl bych to udělat a zůstat přitom lidskou bytostí se zdravým rozumem. Stejně tak nemohu popírat žádnou část Božího Slova a zůstat při svém zdravém... v Duchu Božím. Musím přijmout buď to, co říká denominace nebo to, co o tom říká Bůh, rozumíte. Jinak to nelze.

Tedy, proměna... On nás může proměnit svým Slovem, abychom mohli najít odpočinití, protože jsme částí toho.

²¹⁵ A tak je ještě mnoho věcí — kdybych se zmínil o svém přirozeném narození — je tady mnoho věcí v mém přirozeném narození, se kterými se nemůžu chlubit. Říkám vám, nemám se čím chlubit. Moje matka byla od počátku hříšnice. Můj otec byl hříšník. On pocházel z rodiny hrdlořezů, zabijáků; a mnoho z nich zemřelo v botách na nohou, jako opilci, jako pašeráci alkoholu a všechno možné, z Kentucky. Moje maminka byla napůl indiánka... nemám se čím chlubit. Nemohu se chlubit svým rodokmenem.

²¹⁶ Ale chvála Bohu, je jedna věc, kterou se mohu chlubit — mým druhým narozením, které přichází od Ježíše Krista! Mohu se pochlubit svým rodičem, kterého mám; protože On je mým Otcem, On je mým Spasitelem, On je mým Vykupitelem. Mohu se pochlubit vším, co pro mě udělal, protože teď jsem se stal Jeho synem. A už nejsem synem Charlese Branhama; jsem synem Ježíše Krista. To je pravda. Mohu se teď chlubit tímto narozením. Nemohu se chlubit svým prvním narozením. Na tom nic není... Za to se stydím; ale nemusím se stydět za své druhé narození. Ne, nikoliv — nestydím se za své druhé narození.

²¹⁷ A jak On to udělal? Omytím vodou skrze Slovo — je to tak. Opravdově předurčení věřící se drží Slova a nebudou ho překrucovat. Ono se nemůže zvrhnout. Ó, synové a dcery Boží, proč nemůžeme mít to velké společenství, které jsme kdysi měli se všemi syny a dcerami Božími? Měli bychom to mít; ale oni to zkrátka nechtějí. Protože oni nejsou opravdovými syny a dcerami pocházejícími z...

²¹⁸ Podívejte se, jak jsem onehdy večer řekl (chystal jsem se... poznamenal jsem si to sem, ale neměl jsem na to dost času, abych se k tomu dostal. Teď bych to chtěl ukončit.), ten malý vnitřek toho vnitřku, tam je tvůj počátek — je to tvoje duše. Pak z toho pochází tvůj duch a ty ses stal živou bytostí. Tedy, živá bytost má pět smyslů ke kontaktování. Ta druhá má také pět smyslů. To znamená, že ten vnějšek, to je tělo, zrak, chuť, pocit, čich a sluch. To vnitřní tělo má lásku, svědomí, a tak dále, pět smyslů. Ale vnitřek toho vnitřku, ta kontrolní věž, rozumíte, je buď z Boha, nebo ze satana. A ty můžeš napodobit každou z těchto věcí. Můžeš se kontaktovat jako... jako křesťan nebo můžeš vymítat ďábly jako křesťan, ale ta vnitřní kontrolní věž — ten počátek, ten původ — pokud není z Boha, nikdy se k Bohu nevrátí. Rozumíte tomu? Copak Jidáš nevymítal ďábly? Copak Kaifáš, ten který Ho odsoudil a vydal na smrt, dokonce neprorokoval? Ale on nebyl schopen se přidržet Slova. To je pravda. Proměnění z církve a ze světa na syny a dcery Boží.

²¹⁹ (Všimněte si, teď na závěr.) A teď ti bloudící synové Boží, bloudící tam ve světě, někteří v této denominaci, a z denominace do denominace, jako bludné hvězdy — vždycky nestabilní — jako list na vodě na podzim. Vídávali jsme to, Leo, tam na východě. Když list opadne, každý závan větru jim zmítá jednou na tu stranu, podruhé na tu, ale Bůh chce, abychom byli stabilní.

*Ukotven v Ježíši,
čelím bouřím života;
ukotven v Ježíši,
nebojím se větru ani vln.*

Vidíte? Cokoliv to je. Mnozí z vás si určitě vzpomínají na školní zvonec, když jsme chodili do školy — chlapci a dívky ve škole.

²²⁰ Tělo Abrahama a Sárý bylo proměněno, aby mohlo splnit požadavky zaslíbeného Slova. Oni byli staří. Abraham obdržel zaslíbení, i Sára, když jemu bylo sedmdesát pět a jí šedesát pět, ona už byla po přechodu. A on s ní žil od doby, kdy byla dívkou — byla to jeho nevlastní sestra. A aby bylo dodrženo zaslíbení, obě jejich těla byla proměněna — ze starého muže a staré ženy, na mladého muže a mladou ženu — aby mohli splnit zaslíbení pro tento den.

1. Mojžíšova 12:4

²²¹ Sláva Bohu! To způsobuje, že se cítím velice dobře, vidte. Není důležité, čím jsem byl. A nestarám se o to, jak jsem sem přišel. My

můžeme být proměněni, abychom splnili zaslíbení pro tento den, když můžeme přebývat spolu v jednotě a něžnosti Ducha svatého a žít jako bratři a sestry.

1. Mojžíšova 5:24; Žalm 16:10; Jan 19:34; Skutky 2:27

222 Enoch — jeho celé tělo bylo proměněno, aby učinil zadost tomu předobrazu v Bohu. A byl vzat do nebe, aniž by okusil smrt. To byl Enoch. S Eliášem to bylo totéž. A Ježíšovo tělo bylo proměněno z mrtvé a studené formy, bylo rozdraceno, zbito, samá modřina... na zádech mu vyčnívala žebra. Jeho srdce bylo probodnuto kopím, asi takhle širokým; prošlo rovnou Jeho srdcem. A vyšla krev a voda; dokonce vlhkost opustila Jeho tělo a krev stékala po tom kopí a po Jeho nohou stékala na zem. A On byl tak mrtvý, že i měsíc a hvězdy prohlásily, že je mrtev. Země prohlásila, že je mrtev a dostala nervový šok, skály praskaly a všechno možné, a vše nasvědčovalo tomu, že je mrtev. Dokonce Bůh skryl svou tvář. On byl mrtev! Jeho tělo však doznalo proměny. Proč? Protože Bůh řekl: „Neboť neponechám Jeho duši v pekle, aniž dopustím svatému svému viděti porušení.“ Taková možnost tady neexistovala.

1. Tessalonicenským 4:13–17

223 A jednoho z těchto dnů mohou ležet naše těla v rakvích. Můžeme přijít... Můžeš přijít a podívat se na mě, jak ležím v rakvi. Nebo já přijdu a podívám se na tebe. Možná nad tebou vyslovím několik posledních slov nebo něco takového. Ale Ty nás neponecháš v hrobě! Mohou tě zaházet kamením. Mohou tě pochovat v moři. Mohou udělat cokoli, co se jim bude líbit. Avšak ta proměňující moc Boží z 2. Tessalonicenským říká: „Nechceme vás, bratři, nechávat v nevědomosti o těch, kdo zemřeli. Říkáme totiž Pánovým slovem toto: Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, mrtví v Kristu povstanou nejdřív a my, kdo zůstaneme živí (jak bylo dnes ráno zpíváno v té písni), budeme spolu s nimi vychváćeni do oblak vstříc Pánu.“

1. Korintským 15:51, 52

224 Ta proměňující moc Boží — která nás vytáhla z toho chaosu vědy, vzdělání a věcí tohoto světa a porozumění v tomto moderním dni — nás teď proměnila na syny a dcery Boží. A dokonce samotná smrt nás nebude schopna v hrobě zadržet. Budeme proměněni v jedné chvíli, v okamžiku. „Ó, snad nechceš říct...?“ Ano, chci říci, že je to pravda.

Jan 11:25, 26

225 Ježíš, to Slovo, se postavil na zemi, On byl Slovem, byl tím, kdo vzkřísil Lazara. On řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne,

i kdyby zemřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, jistě nezemře navěky.“

226 Není možné zadržet žijící Slovo Boží. Ono musí znovu povstat. A povstaneme z toho chaosu toho moderního Edenu, v němž žijeme — z kultury, vědy a vzdělání, ze všech těch moderních nerozumů — my povstaneme. „Opustíme to roucho těla a povstaneme, abychom vzali tu věčnou odměnu.“ Budeme procházet povětrím, a to všechno zůstane za námi.

227 Protože Slovo Boží, které nás vyvedlo z toho moderního smýšlení našeho rozumu, proměnilo naši mysl obnovením našeho srdce a našeho Ducha k Bohu — ten stejný Duch, který to hovořil, On nás až do té doby proměňoval. A také nás vezme do Jeho přítomnosti, do Jeho Slávy v oslaveném těle.

Izaiáš 65:21, 22

228 „Budou stavět domy; budou v nich bydlet. Budou sázet vinice.“ V těch všech našich vědeckých výzkumech sázíme sady a přicházejí naši synové a česou z nich ovoce. A přicházejí jejich synové a berou to od nich a sázejí, a jiní z toho jedí. A stavějí a jiní v tom bydlí. Ale: „Dlouhé budou dny mých služebníků. Budou tam a jejich potomkové s nimi. Budou stavět a jiní tam nebudou bydlet. Budou sázet a jiní z toho nebudou jíst.“

229 A co? Tentýž Bůh, tentýž prorok, o němž řeklo Slovo Boží: „Panna počne,“ nám dalo to zaslíbení. A jak se k tomu dostaneme? Potenciálně se v tom nacházíme zrovna teď, rozumíte. Protože Bůh to řekl a musí to tak být. Když On tam vzkřísil Lazara, řekl: „Nedivte se tomu, vždyť přichází hodina, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší hlas Syna člověka a povstanou. Někteří k hanbě a jiní k životu.“ Co to je? Proměňování, proměňování Slovem Božím, které nás činí syny a dcerami Božími a rovněž nám dá život v tom budoucím světě. Ó, aj! Co víc bych k tomu ještě mohl dodat? Neposlouchejte ty jiné věci.

*Nebudte žádostiví marných věcí toho světa,
které se tak snadno kazí.
Postavte své naděje na věčných věcech,
které nikdy nepominou!*

*Držte se neměnné Boží ruky!
(Zazpívejme si to.)
Držte se neměnné Boží ruky!*

*(On je tady.)
Postavte své naděje na věčných věcech,
držte se neměnné Boží ruky!*

*Když se naše pouť skončí,
a zůstali jsme Bohu věrni,
jasný a šťastný dům ve Slávě
spatří naše uchvácená duše.*

*Držte se neměnné Boží ruky!
(Bud' proměněn.)
Držte se neměnné Boží ruky!
Postavte své naděje na věčných věcech,
držte se neměnné Boží ruky!*

Nevšímejte si vědy, a toho co ona dokáže, pokud je to v rozporu se Slovem, rozumíte. Nevšímejte si církve, co říká, pokud je to v rozporu se Slovem. Protože:

Držte se neměnné Boží ruky!

Časy se mění, věda se mění. Držte se toho, co je neměnné.

*Postavte své naděje na věčných věcech,
držte se neměnné Boží ruky!*

Židům 13:5

²³⁰ Otče Bože, ve Tvé přítomnosti, když jsme tady dnes ráno shromážděni, a měli jsme dlouhé, protáhlé poselství, a, ó, Pane, prosím, abys zasel tato semena do srdcí těchto lidí. Pamatuj, Pane, modlíme se, že jsme křehcí, a jak křehké jsou naše skořápky... někdy nevíme, kam bychom se měli obrátit. Drahý Bože, Ty nás obrať. Ved' nás svým mocným Duchem, Pane. Pomož nám. A nikdy nás nenech samotné, Otče. Ty jsi zaslíbil, že nás nezanecháš: „Nikdy vás neopustím, ani vás nezanechám. Budu s vámi.“

²³¹ A Otče Bože, modlíme se, abys vedl bratry Gena a Lea. Učiň je, Pane, takovým druhem vůdců, jaké si přeješ pro tyto lidi — aby nepoužívali své vlastní myšlenky, ale ať je ten velký Duch svatý usměrňuje v tom, co mají dělat. Požehnej ty muže a ženy — ty mladé lidi také, Pane a prosím, abys je zachoval a dal jim dlouhý život.

²³² Dovol, pokud možno, Pane, dovol, abychom žili a uviděli Jeho příchod. Věříme, že se to stane, protože vidíme, že je to teď všechno velice blízko. Je to tak blízko. Vyslyš, Otče. Odevzdávám Ti je i s námi, abychom Ti mohli sloužit v Ježíšově jménu. Amen.

Je mi líto, že jsem vás držel tak dlouho. Bratře Leo.

